

II MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRALNY W LUBLINIE

Konfrontacje Teatralne'97

THE II INTERNATIONAL FESTIVAL THEATRE CONFRONTATIONS IN LUBLIN

II Międzynarodowy Festiwal Teatralny Konfrontacje Teatralne '97

Rada Programowa: Leszek MĄDZIK - Scena Plastyczna KUL, Włodzimierz STANIEWSKI - Ośrodek Praktyk Teatralnych Gardzienice, Janusz OPRYŃSKI - Teatr Provisorium, Aleksander SZPECHT - Centrum Kultury, Tomasz PIETRASIEWICZ - Teatr NN, Cezary KARPIŃSKI - Teatr im. J. Osterwy

ŚRODA
8 października

- 16.00 Teatr Muzyczny Oyfn Veg (Dania) - *Idylla* (premiera światowa) - Sala Czarna Centrum Kultury
17.00 Stella Polaris Theatre (Norwegia) - zdarzenie plenerowe - Krakowskie Przedmieście
17.30 Studium Teatralne (Warszawa) - *Miasto* - sala prób Teatru Lalki i Aktora
18.00 Otwarcie Festiwalu - Teatr im. J. Osterwy
19.00 Aktorzy Teatru Narodowego „Fundacja Ukraina - Kultura - Europa” (Kijów, Ukraina) - *Szwejk* - Teatr im. J. Osterwy
19.30 Teatr Muzyczny Oyfn Veg (Dania) - *Idylla* - Sala Czarna Centrum Kultury
20.00 Teatr Scena 6 (Lublin) - *Partytura prowincjonalna* (premiera) - wirydarz Centrum Kultury
21.30 Centro Teatrale Pontedera (Włochy) - *The Faulty Life: Secret Memorial For Pinnocchio* (premiera światowa) - sala widowiskowa Centrum Kultury; po spektaklu spotkanie z Roberto Bacci, założycielem i dyrektorem Centro Teatrale Pontedera
23.00 Otwarcie wystawy Ann-Karin Myklebostad (Norwegia) - *Zmysły. Impresja na temat „Gardzienic”* - Galeria Grodzka BWA

CZWARTEK
9 października

- 17.00 Aktorzy Teatru Narodowego „Fundacja Ukraina - Kultura - Europa” (Kijów, Ukraina) - *Carmen* - Teatr im. J. Osterwy
18.00 Centro Teatrale Pontedera (Włochy) - *The Faulty Life: Secret Memorial For Pinnocchio* - sala widowiskowa Centrum Kultury
19.00 Teatr Scena 6 (Lublin) - *Partytura prowincjonalna* - wirydarz Centrum Kultury
19.30 Teatr Wiejski Węgajty (Olsztyn) - *Gospoda ku Wiecznemu Pokojowi* - sala prób Teatru Lalki i Aktora
21.30 Andrzej Seweryn czyta *Dzienniki W. Gombrowicza, Złotego Osa Apulejusza* - Teatr im. J. Osterwy
21.30 Teatr Wiejski Węgajty (Olsztyn) - *Gospoda ku Wiecznemu Pokojowi* - sala prób Teatru Lalki i Aktora
23.30 Ośrodek Praktyk Teatralnych „Gardzienice” - *Metamorfozy albo Złoty Osioł* (pokaz przedpremierowy) - Gardzienice

PIĄTEK
10 października

- 16.00 Earthfall Dance Theatre (Wielka Brytania) - *Forever and Ever* - Chatka Żaka
17.00 Teatr im. J. Osterwy (Lublin) - *Wiśniowy sad* - Teatr im. J. Osterwy
18.00 Teatr Provisorium i Kompania Teatr (Lublin) - *Koniec wieku* - sala widowiskowa Centrum Kultury
19.30 Beliashe Theatre (Francja) - *The Street of Crocodiles* (premiera światowa) - sala prób Teatru Lalki i Aktora
20.00 Earthfall Dance Theatre (Wielka Brytania) - *Forever and Ever* - Chatka Żaka
22.00 Teatr Provisorium i Kompania Teatr (Lublin) - *Koniec wieku* - sala widowiskowa Centrum Kultury
23.30 Ośrodek Praktyk Teatralnych „Gardzienice” - *Metamorfozy albo Złoty Osioł* - Gardzienice
23.30 Beliashe Theatre (Francja) - *The Street of Crocodiles* - sala prób Teatru Lalki i Aktora

SOBOTA
11 października

- 16.00 Teatr Projekt (Lublin) - *Dobry Łotr* (premiera) - Sala Czarna Centrum Kultury
16.00 Ohta Shogo Theatre (Japonia) - *Sarachi* - Teatr im. J. Osterwy
18.30 Teatr Projekt (Lublin) - *Dobry Łotr* - Sala Czarna Centrum Kultury
19.00 Teatr Cinema (Michałowice) - *Bilard* - Chatka Żaka
20.00 Ohta Shogo Theatre (Japonia) - *Sarachi* - Teatr im. J. Osterwy; po spektaklu spotkanie z Shogo Ohta - reżyserem, i aktorami: Kyoko Kishida i Tetsuya Segawa oraz Akihiko Senda i Masaru Miyauchi
21.30 Spotkanie z Ewą Benesz, Małgorzatą Dzielwską, Piotrem Cieślakiem i Ryszardem Perytem - założycielami i protagonistami Puławskiego Studia Teatralnego, z udziałem Tomasza Łubieńskiego - Trybunał Koronny
22.30 Double Edge Theatre (USA) - *Keter* - sala widowiskowa Centrum Kultury
23.30 Ośrodek Praktyk Teatralnych „Gardzienice” - *Metamorfozy albo Złoty Osioł* - Gardzienice

NIEDZIELA
12 października

- 16.00 Teatr Tanto (Austria) - *Der Präsident und Ich* - Sala Czarna Centrum Kultury
16.30 Scena Plastyczna KUL (Lublin) - *Kir* (premiera) - aula KUL
17.00 Beit Lessin Theatre (Izrael) - *Kidush* - Teatr im. J. Osterwy
18.00 Stella Polaris Theatre (Norwegia) - parada - Krakowskie Przedmieście
19.00 Teatr im. J. Osterwy (Lublin) - *Zamiana* - wirydarz Centrum Kultury
19.00 Teatr Ognia i Papieru (Łódź) - *Odiot II* - Rynek Starego Miasta
19.30 Double Edge Theatre (USA) - *Keter* - sala widowiskowa Centrum Kultury
20.00 Scena Plastyczna KUL (Lublin) - *Kir* - aula KUL
20.30 Teatr Tanto (Austria) - *Der Präsident und Ich* - Sala Czarna Centrum Kultury
21.00 Beit Lessin Theatre (Izrael) - *Kidush* - Teatr im. J. Osterwy
00.00 Zakończenie Festiwalu - Centrum Kultury

Works in progress (spektakle w trakcie pracy)

CZWARTEK - 9 października

- 16.00 i 20.00 Kadmus Theatre Studio (USA) - *Dreaming Play* - Sala Czarna Centrum Kultury

SOBOTA - 11 października

- 19.00 Teatr Tragon (Wrocław) - *Pieśń Kozła* - Teatr NN

NIEDZIELA - 12 października

- 20.00 Teatr z Lublina - *Trzeci policjant* - sala prób Teatru Lalki i Aktora
21.30 Teatr Tragon (Wrocław) - *Pieśń Kozła* - Teatr NN

Imprezy towarzyszące

ŚRODA - 8 października

- 22.00 Jan Kondrak, Marek Dyjak, Igor Jaszczuk, Jolanta Sip - koncert - Kottłownia Club

CZWARTEK - 9 października

- 16.00 i 22.00 Studio Poszukiwań Teatralnych (Poznań) - *Monolog martwej mniszki* - Teatr NN
22.00 Sambor Dudziński, Jorgos Skolias - koncert - Kottłownia Club

PIĄTEK - 10 października

- 19.00 Teatr Studio Czyczkowy (Bydgoszcz) - *Skrzypce Rotszylda* - Teatr NN
22.00 Świetliki - koncert - Kottłownia Club

SOBOTA - 11 października

- 17.00 Teatr Lalki i Aktora (Lublin) - *Rycerz Niezłomny* - Teatr Lalki i Aktora
22.00 Lidia Jazgar - koncert - Kottłownia Club

NIEDZIELA - 12 października

- 22.00 Orkiestra pw. św. Mikołaja - koncert - Kottłownia Club

Podczas trwania festiwalu odbędzie się wystawa ceramiki artystycznej Barbary Cichockiej oraz *Intermedialne wypadki artystyczne* przygotowane przez Galerię Białą Centrum Kultury w ramach kontynuowania Młodego Forum Sztuki w przestrzeni publicznej.

Bardzo się cieszę, że są w naszym mieście twórcy i działacze, których wiedza, pasja i konsekwencja doprowadziły do zorganizowania w roku ubiegłym Konfrontacji Teatralnych - imprezy dzięki której Lublin przypomniał, iż jest jednym z najważniejszych miejsc na teatralnej mapie kraju. Cieszę się tym bardziej, że druga, tegoroczna edycja Konfrontacji ten fakt dobitnie potwierdzi i będziemy mieli okazję goszczenia znanych zespołów, wybitnych twórców i krytyków teatralnych.

Mieszkańcy naszego miasta, tak tłumnie obiegający sale teatralne i miejsca, gdzie odbywały się spektakle, będą mogli obejrzeć najciekawsze, mam nadzieję, zdarzenia teatralne. Jest bardzo optymistyczne, że wśród tych widzów ogromną część stanowi młodzież. Konfrontacje, które wywodzą się i nawiązują do obrosłych legendą a jakże ważnych przed wielu laty Lubelskich Wiosen Teatralnych i Konfrontacji Młodego Teatru dowodzą, że kultura i sztuka mają charakter ponadczasowy, nie dający ująć się w klamry obowiązujących uwarunkowań, systemu czy polityki. Symbolicznym potwierdzeniem uznania, jakim cieszą się Konfrontacje, było przyznanie ich inicjatorowi i twórcy - Panu Januszowi Opryńskiemu, Nagrody Artystycznej Miasta Lublina.

Życzę wszystkim twórcom i zespołom teatralnym, organizatorom, by tegoroczna impreza spełniła wszystkie oczekiwania. Widzom życzę wielu wrażeń i wzruszeń. Życzę wreszcie memu miastu, by mogło mieć jak najwięcej tak wspaniałych przedsięwzięć.

It brings me a great pleasure to think that in our city there are artists and activists whose knowledge, passion and consistency led to the organisation of the Theatrical Confrontations last year. It gave Lublin a chance to remind the public that it is one of the most important towns on the theatrical map of the country. I am even more satisfied with the fact that this year's edition of the Confrontations will strongly reaffirm this opinion, and that we shall be able to host so many outstanding artists and theatre critics. I hope that the inhabitants of our city - who in large crowds flooded into theatrical halls and other places where the theatres performed last year - will have a chance to see the most interesting theatrical events this year. It is very optimistic that there are so many young people in the audience.

The Confrontations that origin and refer to the legendary and significant Lublin Theatre Springs and the Confrontations of the Young Theatre of the past are the evidence of the fact that culture and art are beyond time limits, and cannot be confined to the actual demands of political systems. The symbolic acknowledgement of the respect the Confrontations are treated with has been the awarding of their initiator and creator - Mr Janusz Opryński with the Artistic Award of the City of Lublin.

I wish all artists, theatre groups and organisers of this year's event to fulfil all their expectations. I wish the audience to experience much thrill and many emotions. And finally I wish my city to have a chance to host as many wonderful enterprises of the kind as possible.

Prezydent Miasta Lublina
Mayor of Lublin

Paweł Bryłowski

Notatki
z podслуchań
Włodzimierza
STANIEWSKIEGO
- dyrektora
artystycznego
festiwalu

Notes
on Overheard
Remarks
of Włodzimierz
STANIEWSKI
- Artistic Director
of the II-nd
International
Festival
„Theatre
Confrontations”

Notatka pierwsza: Lublin jest miastem magicznym, po chagallowsku wymyślonym i dlatego jest dobrym miejscem na teatr. Tę magiczność można wyjaśnić najprościej przez odesłanie do miejskiej ikonosfery z rozmalowaną pośrodku scenografią Starego Miasta i szkoda tylko, że jeszcze zakurzoną pyłem zaniedbania. Ale nie da się wytłumaczyć tak prosto przesłanek, przyczyn i sił, które sprawiają, że Lublin wraz z okolicą od lat dysponuje bardzo mocną drużyną teatralną. Być może decydują o tym właśnie siły magiczne, siły dobre dla teatru.

Notatka druga: kiedy już się tak stało, że po Januszu Opryńskim na mnie padło upoważnienie do wymyślenia Konfrontacji Teatralnych - pomyślałem, że dobrze będzie skonfrontować lubelską formację teatralną z resztą świata. Nie dla konkurencji wszelako, lecz dla odpoznawania wartości, sensów i piękna w sobie - dla innych - przez innych - dla siebie. Za pierwszą pokusą pojawiła się następna: żeby w czasie i miejscach naładowanych festiwalową energią mogli spotkać się rozmaici mieszkańcy Domu Teatru, którzy mają przecież metryki wystawiane w różnym czasie i różne mają życiorysy. Ale miejsce zamieszkania - TEATR - mają wspólne.

Notatka trzecia: lata sześćdziesiąte i siedemdziesiąte były czasem wypowiadania sobie wzajem wojen, jakże często wyłącznie dla rozgłosu, gwałtownych starć różnych teatralnych opcji, a tym samym - wzajemnego unicestwiania się. Lata następne były echem tamtych bojów. To z tamtych lat dziedziczymy jeszcze terminologię: teatr repertuarowy - teatr poszukujący, tzw. teatr alternatywny - tzw. main stream, teatr awangardowy - teatr akademicki...

Mój Boże! Gospodarzmy przecież w tym samym polu wartości, wpatrujemy się w ten sam horyzont, a napój Dionizosa też zapewne z różnych szczepów winnej latorośli był przyrządzany. Niech zatem liczy się szlachetność szczepów przez nas rozkrzewianych, a nie ich odmiany.

Notatka czwarta: moją ambicją jest czynienie wysiłków w szukaniu i potwierdzaniu tego, co wspólne, wspólnie wartościowe w różnych nurtach teatru. Praca na rzecz nowego środowiska teatru jest dzisiaj wartością niezbywalną dla wszystkich, którzy się teatrem zajmują, i „artykułem pierwszej potrzeby”. To jest ta materia prima - budulec i źródło - która może odnowić siłę teatralnej mowy.

Notatka piąta: uwikłany w obowiązki komisarza artystycznego festiwalu zostałem odciągnięty od swojej pracy. Bardzo dużo musiałem oddać z tego, co moje. Mam nadzieję, że oddawałem posługując dla miasta i dla festiwalowej publiczności. Choć nie bez oporów i nie bez złowieszczeń o współsponsorującej nas władzy - stałem się osobą posługującą. Mam nadzieję, że posługiwanie poprawia jednak charakter. Również - władzy.

Notatka szósta: to będzie festiwal oddanych teatrowi. Owszem, pokażemy też zjawiska jeszcze nieokrzepłe, ale i po to jest ten festiwal, by nieokrzepłych wspierać, jeżeli w ich teatralnych poczynaniach widać poświęcenie, etos pracy, stan skupienia zrymowany z talentem.

Notatka siódma: wzruszony myślę o wszystkich moich Przyjaciółach, którzy - często wyrzekając się wygod i należnych im uczciwych gratyfikacji - przywieźli nam do Lublina swoje teatry. I jeżeli Konfrontacje Teatralne 1997 będą udane, to Im niech dziękuje festiwalowa publiczność i niech obdarzy ICH przyjaźnią.

Note One: Lublin is a magic city, the one that has been invented in a Chagalle style, and therefore it is a good place for theatre. This magic quality can be simply explained by the reference to the city icons with the Old City scenery painted in the middle, though it is sadly still covered with the dust of neglect. It is not so easy, however, to explain clues, reasons and forces that decide on Lublin and its vicinity to have had such a very strong theatre team for so many years.

Note Two: When it turned out that after Janusz Opryński it was me who became authorised to think out the Theatrical Confrontations, I thought that it would be good to confront the Lublin theatre formation with the rest of the world. I do not mean rivalry here but the recognition of values, gists and beauty in ourselves - for the others, and by the others - for ourselves. The first temptation led to another: to enable different inhabitants of the House of Theatre who were born in various times and have different curriculum vitae meet in the time and places charged with the Festival energy. For they have one common place of living which is THEATRE.

Note three: The 60s and 70s were the times of declaring wars on one another, so often for the sole purpose of fame, and the times of skirmishes between various theatrical options which, in fact, meant - mutual destruction. The following years reverberated with the echo of those battles. Our terminology is still set in those times: repertoire theatre - searching theatre, the so called: alternative theatre - main stream, avant-garde theatre - students' theatre...

My God! We have been active on the same field of values, we've been looking at the same horizon, and Dionisus' potion has probably been prepared from various seedlings of the same grape-vine. Let then, the high quality of the seedlings we've been promulgating be the thing that counts, and not their variety.

Note four: My ambition is to make attempts at searching for and confirming everything which is common, mutually valuable in various currents of theatre. To work for the new theatre environment it is the indispensable value for all who deal with theatre, „the basic need product”. It is materia prima - substance and source - which may restore the power of theatrical expression.

Note five: Entangled in the duties of the Festival Art Director, I was distracted from my work. I had to give away much of what was my own. I hope, I did it in the service to the City and the Festival audience. I have become a servant although not without resistance and inauspiciousness of the authorities who co-sponsor the event. I hope that serving improves character. Also - that of the authorities.

Note six: It will be the festival of those devoted to theatre. Yet, we shall also show the phenomena that are not hardened yet. But this Festival is also for supporting those yet unhardened if their theatrical doings are marked with devotion, the ethos of work, and the state of concentration combined with talent.

Note seven: I feel deep emotions when I think of all my Friends, who - often giving up comfort and decent due gratification - brought their theatres for us to Lublin. And if the Theatrical Confrontations of 1997 prove to be successful it is to the Them that the Festival audience should extend gratitude, and it is Them that the Festival audience should bestow its friendship upon.

MUSIK - THEATER „OYFN VEG”

„IDYLLA”/„IDYLIA”

Aktorzy/Actors: Uta Motz i Niels-Christian Bredholt

DENMARK

Hovedvejen 16
Avernakø,
DK 5600 Faaborg
tel. (+45) 62617187
fax (+45) 62617305

Teatr muzyczny „Oyfn Veg” założyli w Berlinie Uta Motz z Niemiec i Duńczyk Christian Bredholt w 1989 roku, kiedy runął mur berliński. Swoją pierwszy program „Wychodźcy” zbudowali z piosenek, historii i stylów muzycznych, które wywodzą się z różnych stron Europy, a motywem przewodnim była muzyka żydowska. Po sześciu latach podróży od Europy Zachodniej i Wschodniej, występów w małych teatrach, kościołach, synagogach, wsiach i domach prywatnych nagrali kasetę i płytę kompaktową ze „swoją” muzyką. W nagraniu uczestniczył aktor teatru „Gardzienice” Tomasz Rodowicz. Twórcy teatru mieszkają i tworzą na małej wyspie u wybrzeży Danii. Do stworzenia muzycznego przedstawienia „Idylla” Ute Motz i Christiana Bredholta zainspirował tekst szekspirowskiego „Hamleta”, XVI-wieczne

pieśni Johna Dowlanda, ubiegłoroczna podróż twórców teatru do Anglii i Irlandii, a także wyprawa sprzed lat z Berlina na małą wyspę w Danii, gdy wiatr, woda i sztorm zaskoczyły ich w małej drewnianej łódce. Przedstawienie jest holdem tym czasem, gdy naturalne było, że prawie każdy potrafił grać na jakimś instrumencie i umiał śpiewać. Czasem wielkich emocji i uśmiechu przez łzy. Rzecz dzieje się na łodzi. Kobieta i mężczyzna - Ofelia i jej służący na wodach Lety, rzeki zapomnienia. - Co się stało z Ofelią, gdy - może z powodu gwałtownej śmierci swego ojca, może przez nieznośne cierpienia pogardzonej przez Hamleta miłości - straciła zmysły i popełniła samobójstwo? Czy skazana jest na błędzenie po świecie jak duch ojca Hamleta aż do końca świata? - pytają twórcy przedstawienia.

THE „OYFN VEG” MUSICAL THEATRE was established by Uta Motz of Germany and Christian Bredholt of Denmark in 1989. In their creative activity, they employ songs, history and musical styles from various parts of Europe. The theatre founders live and create on a small island off the Danish shore. Uta Motz and Christian Bredholt were inspired to create „Idylla” by Shakespearean „Hamlet”. and John Dowland's songs from the 16th century, as well as by their last year trip to England and Ireland, and their trip from Berlin to a small island in Denmark where they were overtaken in their tiny, wooden boat by water and storm.

STELLA POLARIS THEATRE

Zdarzenie plenerowe/Outdoor Event. Warsztaty teatralne/Theatrical Workshops. Parada/Parade

Aktorzy/Actors: Terje Mentyjaervi, Anja Boman, Asgeir Borgemoen, Erlend Tveite, Esben Vinsnes, Ask Samma Vibe, Eric Pontalba, Mia Rojahn, Gerd Brox, Gro Johansen, Merete Klingen, Per Spildra Borg, Jacob Emil Klingen Borg, Dai Klingen Borg, Gabriel Klingen Borg, Øyvind Mortensen. Muzycy/Musicians: Ivar Johansen, Adreas Mjøs, Lars Wabø, Jørgen Munkeby, Line Horntvedt, Lars Horntvedt, Martin Horntvedt.

NORWAY

Fossnes Senter
3160 Stokke
tel. (+47) 33339099
fax (+47) 33339465

Teatr Stella Polaris założyli w 1985 roku Merete Klingen i Per Spildra Borg. Twórcy teatru współpracowali z legendarnymi norweskimi grupami The Saltcompany i Teater Baliashie oraz z polskim Teatrem Gardzienice. Ewolucja teatru wiodła od małych kameralnych przedstawień ku wielkim projektom ulicznym. Stella Polaris ze swoimi przedstawieniami odwiedziła wszystkie zakątki Norwegii, a także wiele krajów Europy. Wielki projekt uliczny teatr pokazał podczas olimpiady w Lillehammer w 1994 roku, a także na Starym Mieście w Aachen i w czasie największego szwedzkiego festiwalu Stockholm Water Festival w 1996 roku. Ciągłe eksperymenty teatru zmierzają ku stworzeniu możliwości doświadczania przez publiczność przygody poza czasem i ponad granicami. Twórcy teatru chcą przenieść narodowe i ponadnarodowe kultury i mity w świat żonglerki

i gawędziarstwa. W materialistycznym świecie technologii chcą skupiać się na wartościach duchowych i intelektualnych.

Podczas Konfrontacji Teatralnych Stella Polaris zaprezentuje kolorową paradę, na którą złożą się dzika muzyka, maski, lalki, żonglerka, tańce na szczudłach, popisy akrobatów i sztuczki polyku czy ognia.

„Mieszanka komedii del'arte, cyrku, karnawału, opowiadania mitów i mocnych ulicznych akcji była po prostu genialna. Wigor aktorów po prostu zapierał oddech w piersi” (Fredrik Arneberg „Lokalvisa Tonsberg”).

„Są oni jedynym profesjonalnym teatrem ulicznym w naszym kraju i po prawie dziesięcioletnim doświadczeniu w kraju i za granicą teatr ten udoskonalił sztukę przykuwania uwagi bez używania tanich tricków” („Adresseavisa”).

STELLA POLARIS THEATRE - founded in 1985 by Merete Klingen and Per Spildra Borg. The evolution of the theatre led from performances for the small audience to huge street projects. During the Theatrical Confrontations, the theatre will stage a colourful parade composed of wild music, masks, puppets, jugglery, stilt dances, acrobatics and fire-devourer tricks. Fredrick Arneberg described the theatre in the following terms: „The mix of Commedia del Arte, circus, carnival, mythic storytelling and strong street acting is almost genial. The vigorously of the actors almost took the breath out of us”.

STUDIUM TEATRALNE

„Miasto”/„The City”

Aktorzy/Actors: Gianna Benvenuto, Jolanta Demejko, Agnieszka Kruszevska, Anna Skorupa, Piotr Piszczatowski, Zbigniew Kowalski, Anna Olejnik. Reżyseria/Director: Piotr Borowski.

Teatr założył w Warszawie Piotr Borowski, wieloletni współpracownik Jerzego Grotowskiego we włoskiej Pontederze. Członkowie zespołu pracują razem od końca kwietnia 1995 roku. Jako stowarzyszenie Studium Teatralne działa od września 1996 roku. Do czerwca 1996 roku zespół pracował w sali „Laboratorium” Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie. W tym czasie Studium Teatralne przygotowało swoje pierwsze przedstawienie - „Miasto”.

Piotr Borowski pisze: „„Miasto» to historia, która zrodziła się w trakcie naszej pracy. W punkcie wyjścia nie było gotowej idei, nie było nawet pytania: »Co chcesz wyrazić?« Była pusta przestrzeń i siedem osób gotowych do pracy. Krok po kroku wyłaniała się opowieść o miejscu, w którym żyjemy, o nas samych, jakimi jesteśmy i jakimi moglibyśmy być. Budując przedstawienie, chcieliśmy przenieść w świat teatru rytm, ruch, słowa składające się na życie miasta, na siły, które w nim działają”.

„Siedmioro bardzo młodych ludzi, dwóch chłopców i pięć dziewcząt, na całkiem pustej scenie, otoczonych półokręgiem widzów, tworzy swój teatr bez żadnych dekoracji i rekwizytów. Są rewelacyjnie sprawni i ekspresyjni. Przy dźwiękach

akordeonu, śpiewając, tańcząc, kochając się, walcząc ze sobą, mówiąc strzępami oderwanych tekstów, budują opowieść o mieście molochu, współczesnej dżungli, która dyktuje swoje własne prawa, osacza siecią ulic, więzi, a nade wszystko - pozbawia niewinności i złudzeń dzieciństwa. (...) Ten spektakl brzmi jak muzyka, jak wielogłosowa pieśń, rapsod czy ballada, której twórcy napiętym od emocji tonem opowiadają o swoich lękach, własnych marzeniach i utracie złudzeń. (...) Dosłyszec można tutaj echo romantycznego mitu wielkiego miasta jako miejsca złego, współczesnego Babilonu i piekła zarazem. Mit obecny w naszej kulturze co najmniej od czasu Balzaka. Przypomnijmy sobie choćby ową wielką scenę z »Ojca Goriot«, kiedy to Rastignac, młody przybysz z prowincji, stojąc na wzgórzu cmentarza Pere-Lachaise i spoglądając na Paryż rozciągający się w dole u jego stóp, rzuca temu miastu wyzwanie: »Teraz się spróbujemy!« Całkiem podobne wyzwanie rzuca dziś swemu symbolicznemu »Miastu« młody zespół Studium Teatralnego. Zadziwiająca to rzecz usłyszeć tak krystalicznie czysty, romantyczny głos w dzisiejszym polskim teatrze” (Tadeusz Szymanek „Gazeta Warmii i Mazur”).

STUDIUM TEATRALNE - the Theatre was founded in Warsaw by Piotr Borowski, a long-time co-worker of Jerzy Grotowski in Pontedera in Italy. The Group members have worked together since the end of April 1995. „Miasto” The City is the first performance of the group.

„This play sounds like music, like a multi-voice song, rhapsody or a ballad, the creators of which tell us about their fears, dreams and lost illusions with a voice full of tight emotions” - wrote Tadeusz Szymanek („Gazeta Warmii i Mazur”).

POLAND

ul. Kasprzowicza 29/4
02-817 Warszawa
tel. (+48 22) 34 16 18

AKTORZY TEATRU NARODOWEGO

FUNDACJA UKRAINA - KULTURA - EUROPA

„Carmen”

według Prospera Mérimée

Aktorzy/Actors: Anatolij Chostikojew, Wiktoria Spiesiwciewa, Wasilij Basza, Władimir Gdanskij, Aleksandr Bielozub, Tatiana Oleksienko, Natalia Nowikowa, Piotr Panczuk, Siegiej Gdanskij. Scenografia/Stage Setting: Maria Lewitskaja. Choreografia/Choreography: Alła Rubina. Scenariusz, reżyseria i opracowanie muzyczne/Written, Directed and Music by: Andriej Zoldak. Producent/Produced by: Mirosław Griniszin.

Autorzy przedstawienia twierdzą, że jest ono wolną interpretacją literackiego pierwowzoru. Ich „Carmen” ma mało wspólnego z „Carmen” Mérimée, Bizeta i Szczedrina. Akcję swojego przedstawienia osadzili w realiach Paryża lat 30. - w czasach Coco Chanele. Jego pierwsza część to opowieść o narodzinach miłości. W drugiej części rozpocznie się „dramat gangsterski”, czarny kryminał, w którym bezwzględne porachunki toczą mafijne klany.

„Szwejk”

według Jarosława Haška

Aktorzy/Actors: Bogdan Beniuk, Anatolij Chostikojew. Reżyser/Director: Mirosław Griniszin. Producent/Produced by: Andriej Zoldak.

Na początku przedstawienia ożywa pomnik Józefa Szwejka. Przenosimy się w czasy Franciszka Józefa. Wojak Szwejk, którego gra najwybitniejszy komik Ukrainy Bogdan Beniuk, przechodzi przez wszystkie kręgi piekła austro-węgierskiego imperium. Wszystkich prześladowców Szwejka gra Anatolij Chostikojew - jak twierdzą twórcy przedstawienia - „ulubieniec stołecznych pań”.

Wojskowy kapelan przegra Szwejka w kości i wówczas zostaje on ordynansem porucznika Łukasza. Akt drugi spektaklu opowiada o przyjaźni oficera i ordynansa, o tym jak razem pędzą na spotkanie ze śmiercią. Przedstawienie pobilo na Ukrainie wszelkie rekordy popularności.

Both shows were prepared by the outstanding artists of the Ukrainian dramatic theatre. „Szwejk” by Jaroslav Hašek takes us over into the times of the World War I. You will see the Ukraine’s most prominent comical actor, Bogdan Beniuk, accompanied by Anatolij Chostikojew. The performance has beaten all the records of popularity in Ukraine.

„Carmen” is a free interpretation of the literary original. The action of the play is set in Paris of the 30s, the epoch of Coco Chanele.

3, Borisa Grinchenko St.
AP. 646
Kijew
fax (+380 44) 2292949
(Kijów)
fax (+380 57) 2434055
(Charków)

TEATR SCENA 6

„Partytura prowincjonalna” „The Provincial Theatrical Script”

Aktorzy/Actors: Irena Malecka, Paulina Mikołajewska, Grzegorz Senddecki, Irena Ślepaczuk, Waldemar Tatarczuk, Paulina Toporowicz, Dorota Trycz. Opracowanie plastyczne/Art Setting: Tomasz Bulhak. W spektaklu wykorzystano „Pamięć według świętego Jana” Jana Sebastiana Bacha oraz fragmenty wierszy W. H. Audena, do których muzykę skomponowali Przemysław Pasieczny i Adam Galant (Muzyka). Projekt i reżyseria/Designed and Directed by: Henryk Kowalczyk.

Teatr Scena 6 powstał w 1976 roku. Jego kierownikiem i założycielem jest Henryk Kowalczyk. Twórcy teatru od początku pragnęli, aby w ich przedstawieniach doszło do symbiozy różnych form artystycznych: literatury, plastyki, muzyki.

„Przedstawienie »Partytura prowincjonalna« ma charakter współczesnego misterium. Jest opowieścią o przełamywaniu kryzysu duchowego, przeżywanego w epoce całkowitego rozchwiania norm etycznych i estetycznych. Jedynym ratunkiem są wartości najprostsze, które mogą dać punkt oparcia, stwarzając szansę ocalenia jednostkowej tożsamości i odrębności, umożliwiając obronę indywidualnego poglądu na świat. Stąd w przedstawieniu poprzez postać bohatera przywołane są stare pojęcia, takie jak miłość, zdrada,

Bóg, grzech, nienawiść, śmierć... Postawa bohatera, która w oczach świata może uchodzić za szaleństwo, okazuje się być reakcją na szaleństwo otaczającego świata. Sztuka staje się dla niego drugą naturą i terenem, na którym stłumiona osobowość może się odrodzić. Jego życie skazane na unicestwienie może stać się na nowo ważne.

W przedstawieniu rysuje się także następujący problem: czy sztuka i życie powinny być konkurencyjnie rozdzielone czy może nastąpić zbawienne ich połączenie.

»Partytura prowincjonalna« jest dla Sceny 6 refleksją zrodzoną dziś wobec historii Teatru, poprzednich przedstawień, idei, wartości, przemysłów, doświadczeń z nimi związanych” (z wypowiedzi twórców teatru).

POLAND

Centrum Kultury
ul. Peowiaków 12
20-007 Lublin
tel. (+48 81) 532 75 83
fax (+48 81) 532 87 00

TEATR SCENA 6. It was founded in 1976. Its founder and director is Henryk Kowalczyk. From the very beginning, the theatre founders wanted to synthesise various artistic forms: literature, art and music. The Theatre's latest performance „Partytura prowincjonalna” (The Provincial Theatrical Script) is a kind of a contemporary mystery play organised by J.S. Bach music and W. H. Auden's poetry. The play tells a story of overcoming spiritual crisis in the epoch of total collapse of the ethical and aesthetic values.

CENTRO TEATRALE PONTEDERA

„Ułomne życie: tajemniczy pomnik dla Pinokia” „The Faulty Life: Secret Memorial For Pinnocchio”

Aktorzy/Actors: Giulio Maria Corbelli, Milena Costanzo, Giulietta De Bernardi, Nicoletta Robello, Roberto Romei, Roberto Rustioni. Scenariusz/Screenplay: Stefano Geraci. Scenografia/Stage Setting: Marcio Medina. Kostiumy/Costume: Monica Sereni przy współpracy Cecilii Imiottti. Światła/Lights: Giordano Acquaviva. Dyrektor techniczny/Stage Manager: Sergio Zagaglia. Piosenki/Songs: Matilde Politi. Asystenci reżysera/Director Assistants: Annalisa D'Amato i Papoula Bicalho Biadi. Reżyseria/Director: Roberto Bacci.

ITALY

Via Manzoni 22
56 025 Pontedera
tel. (+39) 587 557 20
fax (+39) 587 213 631

Utworzone i kierowane przez Roberto Bacci w Pontederze Centrum Badań i Eksperymentalnego Teatru w połowie lat siedemdziesiątych stało się jedną ze stolic współczesnego, awangardowego teatru. Z małego zespołu amatorów zafascynowanych „Living Theatre” Juliana Becka i Judith Maliny, w oddali od kulturalnych centrów, niemalże z niczego rozwinęły się trzy zespoły teatralne na europejskim poziomie. W Pontederze gościli najwięksi twórcy współczesnego teatru, a przez długie lata tutaj właśnie pracował Jerzy Grotowski. Doświadczenie Pontedery obserwatorzy z odległych stron opisywali nieraz jako pokrewne wizerunkowi XVI-wiecznych akademii. Przedstawienie „Ułomne życie: tajemniczy pomnik dla Pinokia” opowiada historię opisaną

w lokalnej XIX-wiecznej gazecie. Roberto Bacci, ze względu na liczne podobieństwa, wiąże ją z przygodami Pinokia, bohatera książki Colodiego.

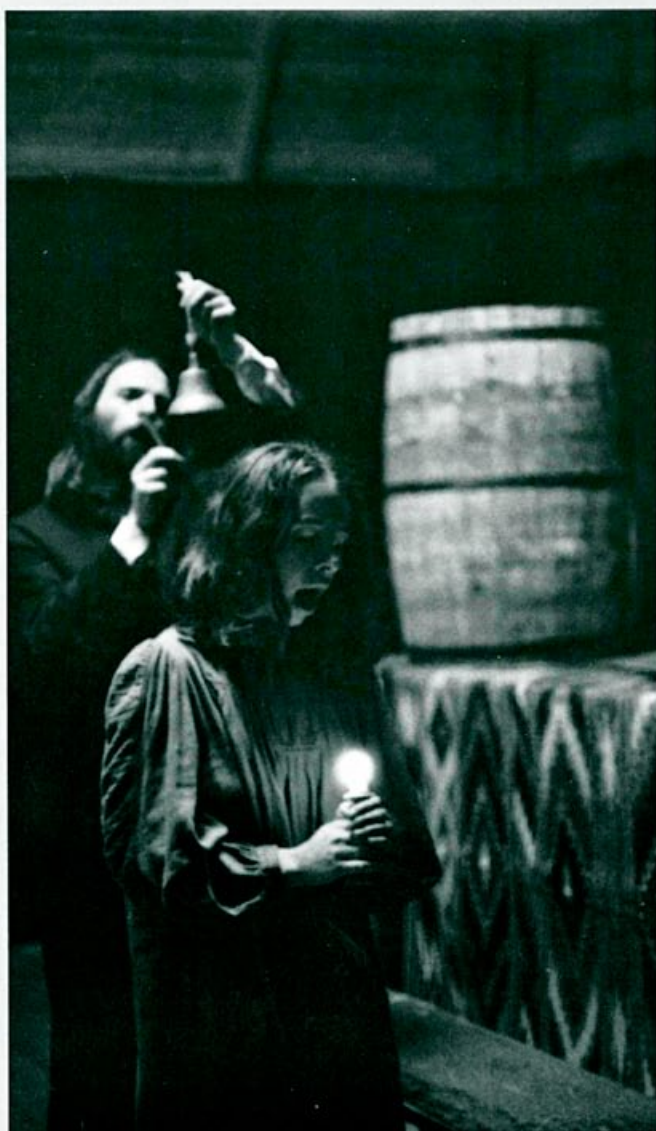
Opisana w starej gazecie niewiarygodna historia wydarzyła się w regionie Pistoia. Pewien chirurg przeprowadził na swej chorej córce zadziwiającą transplantację, po której dziewczynka stała się dziwnym monstrum. Przez długi czas lekarz próbował ukryć przed ludźmi swoją córkę. Aż cyrkowy impresario przekonał go, aby wraz z nią stworzył przedstawienie, które opowiada o ich życiu. Dziewczynka-monstrum staje się cyrkową atrakcją, a jej ojciec dyrektorem cyrku. Aż pewnego poranka znaleziono dziewczynkę powieszoną na trapezie.

CENTRO TEATRALE PONTEDERA - The Centre of Research and Experimental Theatre founded and directed by Roberto Bacci in mid 70s became one of the capitals of the contemporary avant-garde theatre. The most outstanding artists of the contemporary theatre co-operated with the theatre from Pontedera. „The Faulty Life: Secret Memorial for Pinnocchio” refers to the 19th century local newspaper story about a monster-girl who became a circus attraction, and was found dead hung on a trapeze. Roberto Bacci links this story with the adventures of Pinnocchio, a wooden boy who was the protagonist of Collodi's novel.

TEATR WIEJSKI WĘGAJTY

„Gospoda ku Wiecznemu Pokojowi” „The Inn of the Everlasting Peace”

Aktorzy/Actors: Erdmute Sobaszek, Sergij Petryczenko, Grzegorz Podbieglowski, Wolfgang Niklaus, Małgorzata Dzygadło-Niklaus, Maria Łubiancewa, Wacław Sobaszek. Aranżacje śpiewów wielogłosowych/Songs Arrangement: Wolfgang Niklaus. Scenografia/Stage Setting: Małgorzata Niklaus. Scenariusz i reżyseria/Written and Directed by: Wacław Sobaszek.

Teatr powstał w 1986 roku z inicjatywy kierownika artystycznego Wacława Sobaszka w podolsztyńskiej wsi Węgajty. Ma w repertuarze spektakle: „Historie Vincenza”, „Opowieści kanterberyjskie” i „Gospoda ku Wiecznemu Pokojowi”. Teatr od 1989 roku organizuje seminaria teatralne. Ich tematy: ekologia kultury, bliższe ojczyzny, ścieżki tradycji, w stronę tradycji żywej, okolice kołędowania, rapsoidein - zszywanie pieśni. Od 1994 roku działa Schola Teatru Węgajty kierowana przez Wolfganga Niklause. Schola realizuje projekt „Międzynarodowe spotkania: dramat i liturgia”.

„Są sobą - jakąś nową odmianą wagantów. Wnoszą ze sobą muzykę. Są znakomitymi wykonawcami, ale znowu tu nie chodzi o grę czy śpiew dla popisu czy poklasku. Chodzi o »zaczarowanie« przestrzeni, rozwibrowanie aktorów i widzów. Sięgają w tym celu do melodii i tekstów o prastarym nieraz rodowodzie, w które niczym w mity wpisane są doświadczenia i pamięć pokoleń (...). Przedstawienie ma swoje wątki fabularne. Pojawia się namiętna i »grzeszna« Maryna z »Doliny Issy«, wylaniają się gawędy z dzieła Vincenza o prawdziwym Żydzie, antychryście i o peroswiaszczeniym metropolicie. W przywołanej rzeczywistości stykają się różne kultury, różne języki, różne tradycje, dialogują ze sobą, przenikają i łączą niczym dopływ jednej rzeki. Przenika się kultura z naturą, które zazwyczaj postrzegane są jako rzeczywistości przeciwstawne” (Tadeusz Burzyński „Gazeta Robotnicza”).

TEATR WIEJSKI WĘGAJTY. It was established in 1986 on the inspiration of its Art Director, Wacław Sobaszek from Węgajty Village near Olsztyn. The theatre repertoire consists of three shows, and „Gospoda ku wiecznemu pokojowi” (The Inn of the Everlasting Peace) is one of them. Since 1989 the Theatre has organised the theatrical seminars. Beginning with 1994 there also functions The Węgajty Theatre School managed by Wolfgang Niklaus. „They are true to themselves - they are a new kind of vagabonds. They bring in music. They are excellent performers, but neither acting nor singing or showing off are important here. What really matters is „casting a spell” over the space, setting the actors and the audience into vibrations. To achieve this, they reach for melodies and lyrics of ancient origins, with experience and the generation memory inscribed into them like myths” wrote Tadeusz Burzyński about the theatre.

POLAND

Węgajty 18
11-042 Jonkowo
k. Olsztyna
tel. (+48 89) 26 95 94
fax (+48 89) 26 89 99
Biuro:
Regionalny Ośrodek Sztuki
ul. Parkowa 1
10-233 Olsztyn

OŚRODEK PRAKTYK TEATRALNYCH GARDZIENICE

„Metamorfozy albo Złoty Osioł” „The Metamorphosis or the Golden Ass”

według Apulejusza

Obsada/The Cast: Tomasz Rodowicz, Mariusz Golaj, Mariana Sadowska, Marcin Mrowca, Elżbieta Rojek, Joanna Holcgreber, Katrin Forsmo, Britta Forslund, Martin Essen Möller. Opracowanie muzyczne/Music: Maciej Rychły. Dramaturgia i reżyseria/Director: Włodzimierz Staniewski.

POLAND

ul. Grodzka 5a
20-112 Lublin

tel. (+48 81) 532 96 37

tel./fax (+48 81) 532 98 40

Ośrodek Praktyk Teatralnych powstał we wsi Gardzienice, 30 kilometrów od Lublina, dokładnie dwadzieścia lat temu. Jego założycielem i dyrektorem jest Włodzimierz Staniewski. Przedstawienia teatru: „Gargantua i Pantagruel” według Rabelais’ego, „Gusła” według „Dziadów” Mickiewicza, „Żywot protopopa Awwakuma” i „Carmina Burana”. Literacką inspiracją najnowszego przedstawienia teatru, którego premiera odbędzie się na festiwalu, jest powieść Apulejusza „Metamorfozy albo Złoty Osioł”.

„Zobaczyliśmy scenicznie »nagą« realizację, przezroczystą w swej teatralnej strukturze (ludzie uczeni powiedzieliby: ejdetycznie czystą), do estetycznego rdzenia wyrazistą. I może właśnie brak masek - kostiumów, jakie mają być, i scenografii, która będzie dopowiadać - sprawiły, że można było smakować »nagie« gardzienickie majsterstwo: zrygoryzowany, a zda się, że nieokielznany żywioł teatralnego zdarzenia i jego formę precyzyjną jak struktura kryształu. (...) »Metamorfozy« skomponowane zostały z akordów uśpionych w kamieniach; w tych kamie-

niach, jakie wmurowane zostały w podwaliny europejskiej, śródziemnomorskiej kultury. Twórca gardzienickiej sławy i chwały - Włodzimierz Staniewski - w »Nocie reżyserskiej« do »Carminy« zapisał między innymi: »Jedna z fraz śpiewanych podczas przedstawienia została zapisana na tylku nagej postaci obrazu 'Piekło muzyczne'«. Frazy śpiewane, tańczone, odtwarzane i kreowane w »Metamorfozach« zapisane zostały na pomnikach, stellach, posągach sprzed wieków. Odczytały je »Gardzienice«, Przeoblekły je w ciało i tchnęły w nie ducha. Odtworzyły-stworzyły czas, w jakim odbywały się narodziny europejskiej kultury. Apollinijskiej i dionizyjskiej, chrześcijańskiej i pogańskiej, epatującej na sympozjach i tańczącej na bachanaliach (...). Nie pamiętam już, gdzie zapisał Bachtin zdanie brzemienne pychą, wspaniałą pychą optymizmu, że »każdy sens będzie miał swoje święto odrodzenia«. Anim przypuszczał, że sens uśpiony w przedwiecznych kamieniach może odrodzić się także, że dźwięk z nich uderzy tak potężny i tak Piękny» (Franciszek Piątkowski „Dziennik Wschodni”).

OŚRODEK PRAKTYK TEATRALNYCH GARDZIENICE. It was founded in 1977 in the Gardzienice Village, 30 kilometres from Lublin. Its founder and director is Włodzimierz Staniewski. The literary inspiration of the latest performance, the first show of which will be at the Festival, is a novel by Apuleius „The Metamorphosis or the Golden Ass”.

„Metamorphosis» is composed of chords put to sleep in stones; the stones that formed the basis of the European, Mediterranean culture. (...) The phrases sung, danced, recreated and created in »Metamorphosis« had been inscribed in monuments, steles, and statues of the past ages. Gardzienice deciphered them. They provided body and soul to them» (Franciszek Piątkowski „Dziennik Wschodni”).

EARTHFALL DANCE THEATRE

„Na wieki wieków” „Forever and Ever”

Aktorzy/Actors: James Flynn, Margarida Morini, Caroline Sabin, Chris Vine, Paul Wogens. Scenografia/Stage Setting: Mike Brooks. Teksty/Text: Jamie O'Neill. Muzyka/Music: Chris Vine, Paul Wogens i Simon Preston. Choreografia/Choreography: wszyscy członkowie zespołu. Kostiumy/Costume: Edwina Williams-Jones. Światło i dźwięk/Light and Sound: Trevor Turton, Claire Malleson. Reżyseria/Director: Jim Ennis.

Teatr tańca Earthfall założyli w 1989 Jessica Cohen i Jim Ennis. Pragnęli stworzyć teatr tańca z radykalną choreografią i żywą muzyką o mocnym oddziaływaniu wizualnym. Teatr podejmował również odważne eksperymenty wokalne, tekstowe i piosenkarskie. Szybko zdobył pozycję czołowego zespołu spośród nowatorskich teatrów tanecznych. Uczestniczył we wszystkich większych festiwalach teatralnych na świecie.

Przedstawienie „Na wieki wieków” jest siódmym spektaklem w historii teatru Earthfall. Powstało na podstawie zdarzenia z życia członka teatru - Margaridy Morini. Była nastolatką, gdy w latach 70. uczestniczyła w demonstracjach przeciwko reżimowi w Brazylii. Podczas demonstracji jej najlepsza przyjaciółka, Anna Soares, została porwana. Przechowywano ją w odosobnieniu przez trzy lata. Tortury sprawiły, że Anna Soares została sparaliżowana. Teatr bada wpływ długiego odosobnienia na człowieka i mechanizm przemocy, relacje między ofiarami i katem. Wykonawcy stosują różne środki wyrazu, przede wszystkim taniec, ruch i muzykę, ale również słowo pisane i piosenkę. „Taniec miłości i bólu jednego z najważniejszych i najbardziej ekscytujących teatrów tańca, jaki kiedykolwiek widziano” („Jornal do Brasilia”). „Teatr Earthfall oferuje prawdziwie hipnotyczne przedstawienie. Porusza się przez świat z zawrotną prędkością i całkowitą pewnością siebie, a całość bez szwów organizuje muzyka” („Western Mail”). „Naładowane emocjami przedstawienie natychmiast nas ogarnia... Cudownie wyrażone - ze wzrastającą mocą, natrętną pasją i wielką siłą” („Leidsche Dagblad”).

UNITED
KINGDOM

Chapter, Market Road,
Cardiff
CF5 1QE, Wales, UK
tel. (+44) 01222 221314
fax (+44) 01222 342259

EARTHFALL DANCE THEATRE - established in 1989 by Jessica Cohen and Jim Ennis. They created a dance theatre of strong visual impact with radical choreography and lively music. „Forever and Ever” is the seventh stage production in the history of the theatre. It was based on a true event from the theatre dancer, Margarida Morini's life. As a teenager, she took part in the 70s in anti-regime demonstrations in Brazil. During one of the demonstrations, her best friend Anna Soares was abducted and then kept in solitary confinement for three years.

TEATR IM. JULIUSZA OSTERWY

„Zamiana”/„The Exchange”

Paul Claudel, przekład: Jarosław Iwaszkiewicz

Aktorzy/Actors: Andrzej Golejewski, Krzysztof Malinowski, Jolanta Rychłowska, Teresa Filarska. Opracowanie tekstu, reżyseria i scenografia/Director and Stage Setting: Paweł Wodziński.

„Sztukę Paula Claudela Paweł Wodziński przysposobił do realiów naszych czasów. Na scenie brudny piasek, jakieś zardzewiałe beczki, złamana gałąź i przyczepa kempingowa - prowizoryczny dom dwojga ludzi. Rzecz dzieje się tu i teraz. (...) Rozpisany na cztery sceniczne postacie rodzaj frustracji rzeczywiście drażni naszą współczesność. Ta sama neurotyczna reakcja na rozchwywanie wartości czy wręcz pozbawienie instynktu samozachowawczego stłumienie lęku przed prawnymi konsekwencjami swoich czynów” (Mirosław Haponiuk „Gazeta w Lublinie”).

Paweł Wodziński has adapted Paul Claudel's play to the reality of our times. On the stage there are: dirty sand, some rusted barrels, a broken bough and a camping trailer - it forms a temporary home for two people. The action of the play takes place here and now” (Mirosław Haponiuk „Gazeta w Lublinie”).

POLAND

Lublin
ul. Narutowicza 17
20-004 Lublin
tel. (+48 81) 532 42 44
fax (+48 81) 532 07 27

„Wiśniowy sad”/„The Cherry Orchard”

Antoni Czechow, przekład: Artur Sandauer

Aktorzy/Actors: Nina Skołuba-Uryga, Urszula Marciniak, Jolanta Rychłowska, Piotr Wysocki, Cezary Karpiński, Artur Kocięcki, Andrzej Golejewski, Hanna Pater, Jerzy Rogalski, Teresa Filarska, Ludwik Paczyński, Tomasz Bielawiec, Andrzej Redosz, Henryk Gońda, Krzysztof Malinowski, Iwona Jarzyna, Barbara Wronowska, Jolanta Deszcz-Pudżanowska, Joanna Morawska, Anna Torończyk, Janusz Fifowski, Jerzy Kurczuk, Maciej Polaski. Zespół muzyczny/Musicians: Jacek Sribniak, Tomasz Czapliński, Paweł Sójka, Krzysztof Kukawski. Scenografia/Stage Setting: Aleksandra Semenowicz. Muzyka/Music: Marcin Błazewicz. Choreografia/Choreography: Władysław Janicki. Reżyseria/Director: Paweł Łysak.

„W Lublinie »Wiśniowy sad« jest przede wszystkim o przemijaniu i o wielkiej niejednoznaczności postaci Łopachina (...). Widmem jest przeszłość, ale staje się nim także teraźniejszość na oczach widzów. Odwołania do dzieciństwa jako raju utraconego konsekwentnie stanowią oś przedstawienia” (Piotr Gruszczyński „Tygodnik Powszechny”).

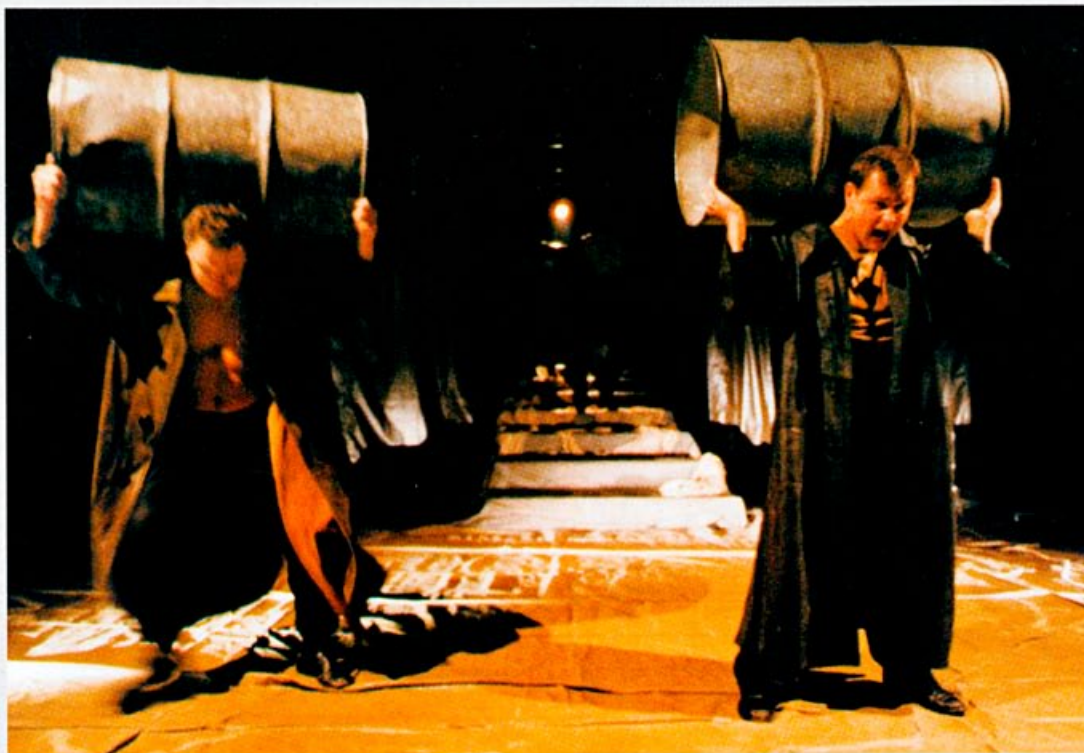
„The Lublin version of the »Cherry Orchard« is first of all about the passing of time and a great complexity of Łopachin. Recollections of childhood as the paradise lost consequently form the axis of the play” (Piotr Gruszczyński „Tygodnik Powszechny”).

TEATR PROVISORIUM i KOMPANIA TEATR

„Koniec wieku”/„The End of the Age”

według „Dżumy” Alberta Camusa

Aktorzy/Actors: Jacek Brzeziński, Witold Mazurkiewicz, Piotr Szamryk, Jarosław Tomica, Michał Zgiet.
Kostium szcudlarza, maski i maszyneria sceniczna/Stiltman Costume, Masks and Stage Mechanism:
Tomasz Bulhak. Reżyseria/Director: Janusz Opryński.

Teatr Provisorium założyła grupa studentów polonistyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1976 teatr pracuje pod kierownictwem artystycznym Janusza Opryńskiego. Postawą twórców teatru wobec świata jest niezmiennie bezkompromisowość w niezgodzie na otaczające zło. Premiery: „W połowie drogi”, „Nasza niedziela”, „Nie nam lecieć na wyspy szczęśliwe”, „Pusta estrada”, „Wspomnienia z domu umarłych”, „Pieśni przeklęte”, „Dziedzictwo”, „Ogrody”, „Z nieba, przez świat, do samych piekieł” (Fring First na festiwalu w Edynburgu w 1992 r.), „Współczucie”.

Kompanię Teatr założyło w 1995 roku trzech aktorów lubelskiego Teatru Lalki i Aktora. Premiery: „Czerwony kapturek” (nagroda dziennikarzy i nagroda za zbiorową kreację aktorską na festiwalu w Łomży w 1995 r.), „Celestyna”.

15 lutego 1997 roku oba teatry pokazały pierwsze wspólne przedstawienie „Koniec wieku”.

„W monologach, jakie wygłaszają działający na scenie aktorzy, rzadko pojawia się mowa narracyjna, jeszcze rzadziej liryczna. Ich styl mówienia w »Końcu wieku« jest stylem z suplikacji i egzorty, z kazania i tyrady, z gwałtownego języka zaklęć” (Franciszek Piątkowski „Dziennik Wschodni”).

„Dla obrazów scenicznych bez trudu można znaleźć paralele z malarstwem religijnego. Na te głęboko religijne kadencje nakłada się rozpacz - doświadczenie świata bez Boga, zapis metafizycznej pustki” (Miroslaw Haponiuk „Gazeta w Lublinie”).

„Teatralne wizje tak zapadają w pamięć, że następuje zadziwiająca reakcja - z czasem dostrzega się wszystkie głębokie penetracje, odkrywa treści zrazu ukryte, znaczenia zakodowane w geście, rekwizycie, sposobie ekspresji aktorów. Spowolnione katharsis nadejdzie” (Andrzej Molik „Kurier Lubelski”).

Teatr Provisorium was founded by a group of Lublin students. Since 1976 its Art Director has been Janusz Opryński. The performances of the Theatre belonged to the most important presentations of the opinions of the rebellious Polish intellectuals of the 70s and 80s. Teatr Provisorium has co-operated with Kompania Teatr for a year; the company which was founded by three actors of the Lublin Teatr Lalki i Aktora.

„Koniec wieku” (The End of the Age) is the first mutual performance of the two theatres. The play is not a theatrical version of Albert Camus' novel. Adopting Camus' motives, the performance creators try to diagnose the passing millennium.

POLAND

Centrum Kultury
ul. Peowiaków 12
20-007 Lublin
tel. (+48 81) 532 75 83
fax (+48 81) 532 87 00

BELIASHE THEATRE

„Ulica Krokodyli”/„The Street of Crocodiles”

według Isaaca Bashevisa Singera i Brunona Schulza

Aktorzy/Actors: Livia Koppmann, Pia Appelquist, Morten Loge, Kamilla Klinto, Carolina Pecheny, Florence Bernard, Michel Genniaux, Sylvestre Genniaux, David Lefebvre. Kostiumy/Costume: Anja Boman. Scenografia/Stage Setting: Stephan Parmeggiani. Technika/Tehnique: Nicholas Sers. Makiż/Make-up: Carolina Pecheny. Scenariusz i reżyseria/Written and Directed by: Tim Dalton.

FRANCE

Mairie de Giou de Mamou
15130 Giou de Mamo
tel. (+33) 471 64 27 37
fax (+33) 471 64 94 13

Teatr został założony w Norwegii w 1981 roku przez grupę aktorów i artystów kierowanych przez Tima Daltona. Od początku celem zespołu było stworzenie języka teatralnego, który mógłby pokonać bariery językowe i kulturowe, tworząc przedstawienia łączące różne popularne formy teatralne. Od 1989 roku zespół pracuje we Francji. Od tego czasu zwrócił się w kierunku spektakli indywidualnych. W 1994 roku Teatr Beliashe przygotował gigantyczne plenerowe widowisko, które zaprezentował podczas Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Lillehammer. Swoje przedstawienia pokazywał w Laponii, Finlandii, Grecji, Hiszpanii, Norwegii i Polsce. Członkami zespołu są aktorzy z Norwegii, Francji, Danii, Polski, Argentyny i Włoch.

„I. B. Singer i B. Schulz inspirowali nas podczas pracy twórczej w 1996 roku. (...) »Realizm magiczny« żywy był we wspólnotach chasydów Europy Wschodniej na długo przed pojawieniem

się w Ameryce Południowej. I dzisiaj możemy wiązać Singera i Marqueza, Schulza i Borgesa. (...) Przedstawienie »Ulica Krokodyli« jest przykładem muzycznego teatru wizji, który nie skupia się ani na zaletach poetyckich dialogów, ani na ewolucji psychologicznej głównego bohatera, ale na momentach tragicznych, zabawnych lub fantastycznych z życia wspólnoty. (...) Spektakl pozostawia w widzach poczucie przeżycia chwili w innym świecie, w czasie równoległym do rzeczywistego, ale nie przeszłego, lecz wiecznie teraźniejszego» (Tim Dalton). »Teatr Beliashe jest wspólnotą teatralną o rzadkim poczuciu jedności, a ich przedstawienie - prezentacją poetycką i muzyczną« (Kjerstin Noren »Information«). »Teatr Beliashe nie uległ żadnej modzie teatru norweskiego. Sztuka zachwycająca, pełna napięcia (...), ale także poważna i poruszająca. Przejście od wielkiego spokoju do głębokiej obserwacji życia« (Lars Elton »Morgenbladet«).

BELIASHE THEATRE - was founded in Norway (1981) by a group of actors led by Tim Dalton. Right from the beginning the main purpose of the theatre was to create the theatrical language, overcoming language and cultural barriers. Since 1989 the group has worked in France. In 1994, they prepared the giant outdoor show which was presented at the Winter Olympic Games in Lillehammer.

„The Street of Crocodiles” was inspired by I. B. Singer's and B. Schulz's prose. Tim Dalton says: „»Magical realism« existed among the Hassidic communities of Eastern Europe long before it appeared in South America. That's why a link between Singer and Marquez, Schulz and Borges is possible today”.

TEATR PROJEKT

„Dobry Łotr”/„A Good Rascal”

Aktorzy/Actors: Andrzej Rusin, Mariusz Sienko, Grzegorz Płecha. Scenariusz i reżyseria/Written and Directed by: Andrzej Mathiasz.

POLAND

ul. Peowiaków 12
20-007 Lublin
tel. (+48 81) 532 75 83
fax (+48 81) 532 87 00

Teatr Projekt założył w 1992 roku aktor Teatru Provisorium Andrzej Mathiasz. Do tej pory teatr pokazał trzy duże plenerowe przedstawienia: „Ulica Grodzka”, „Legenda” i „Sen”. Prezentował je na wielu festiwalach w Polsce i Europie. Równocześnie od początku teatr realizuje program „Środowisko”, a w jego ramach inspirował i organizował spotkania, koncerty i innego rodzaju działania kulturalne i artystyczne. Spektakl „Dobry Łotr” jest pierwszym kameralnym, granym w sali, przedstawieniem Teatru Projekt. „Pewnego dnia siedziałem nad brzegiem jeziora. Prażyło słońce, rozgrzewało piasek i woda

jeziora falowała leniwie. Naraz, tuż przy samym brzegu wpadł do wody robaczek. Patrzyłem jak rozpaczliwie walczył o życie, wiosłował niczym rozbitek w małej łódce pośrodku burzliwego oceanu. Nie trwało to długo. Rozbitek tracił siły i nadzieję. Wiosłował coraz wolniej. W końcu przestał. A przecież tak łatwo mogłem uratować ten mały kawałek wszechświata. Wystarczyło wyciągnąć rękę, ruszyć palcem. Nawet przez chwilę myślałem o tym..., ale prażyło słońce, rozgrzewało piasek i woda falowała leniwie...” (fragment tekstu z przedstawienia).

Teatr Projekt was founded in 1992 by Andrzej Mathiasz, a former Teatr Provisorium actor. Since that time the theatre has prepared three huge outdoor performances: „Ulica Grodzka” The Grodzka Street, „Legenda” The Legend and „Sen” The Dream. At the same time, from the very beginning the theatre has worked on the project „Środowisko” (Environment) in which it inspires and organises meetings, concerts and other similar cultural and artistic events. „Dobry Łotr” (A Good Rascal) is the first small audience performance of Teatr Projekt staged indoors.

OHTA SHOGO THEATRE

„Pustkowie”/„Sarachi”

Aktorzy/Actors: Kyoko Kishida, Tetsuya Segawa. Scenografia/Stage Setting: Rei Naito. Światła/Lights: Jun Ogasawara. Reżyseria/Director: Shogo Ohta. Tłumaczenie/Translation: Chizuru Okubo, Jadwiga Rodowicz.

JAPAN

1-20-1 Tomioka
Koto-ku Tokyo 135
tel. (+3) 3643 4960
fax (+3) 3643 4965

Reżyser i dramaturg Shogo Ohta jest jedną z najważniejszych postaci współczesnego teatru japońskiego. Na Konfrontacjach zaprezentuje „Pustkowie” napisane przez niego, w jego reżyserii, ze znakomitymi japońskimi aktorami Kyoko Kishida i Tetsuya Segawa. Shogo Ohta w 1968 roku założył w Tokio sławną grupę teatralną Tenkei Gekijo. Od 1970 pisał dramaty i reżyserował je. Jego sztuka „Komachi Fuden” w 1978 roku zdobyła prestiżową nagrodę Kishida. Z teatrem Tenkei Gekijo objechał Europę, Australię, USA, Kanadę i Koreę. Jego przedstawienie „Water Station”, które miało premierę w USA, grane było 200 razy w 24 amerykańskich miastach i zdobyło Kinokuniya Theater Award. Teatr Tenkei Gekijo pracował do 1988 roku. W 1990 roku Shogo Ohta został dyrektorem artystycznym teatru w Fujisawie. Jego przedstawienie „Sand Sta-

tion”, grane w międzynarodowej obsadzie, zdobyło Grand Prix na festiwalu teatralnym w Taszkencie.

Kyoko Kishida zadebiutowała w 1950 roku w teatrze Bungaku-za. Była współtwórcą teatru Kumō (1963) i En (1975). Jest również wybitną aktorką filmową. Międzynarodową sławę przyniosła jej rola w filmie „Kobieta z wydm” według powieści Kobo Abe, w reżyserii Hiroshi Teshigahara. Zdobyła nagrodę za najlepszą pierwszoplanową rolę w filmie „Oucast”. Rolą „zwykłej uniwersalnej kobiety” w „Pustkowie” rozpoczęła współpracę z Shogo Ohta.

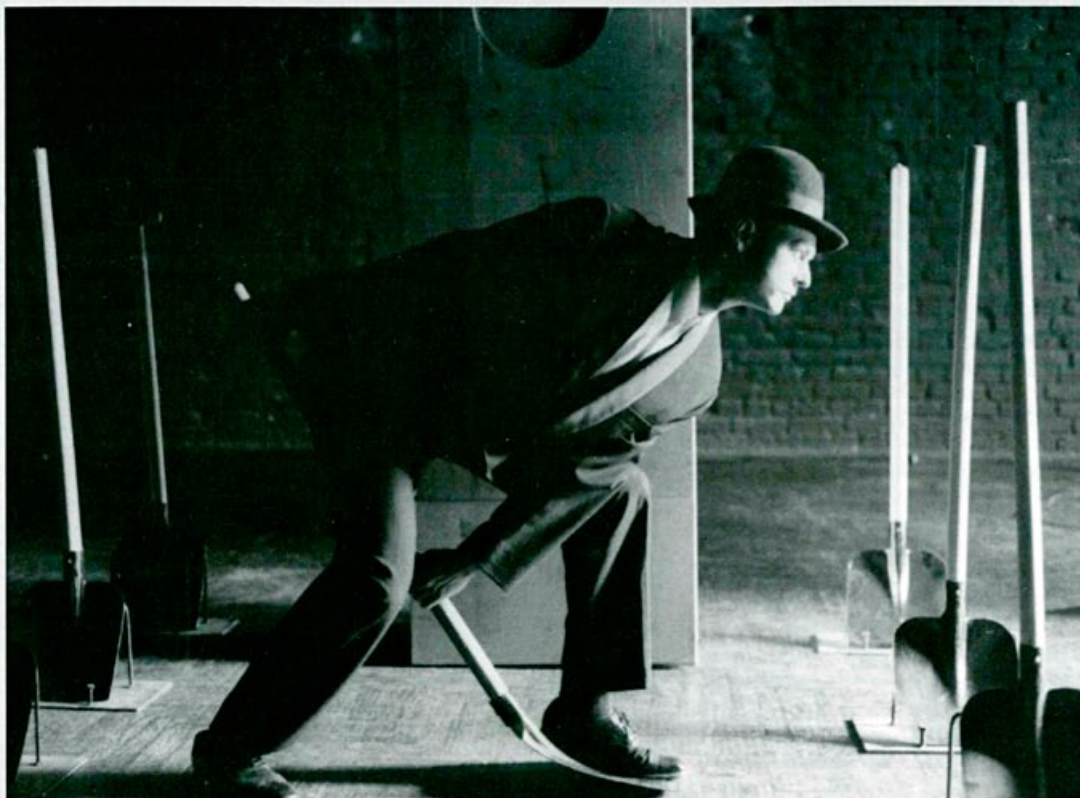
Tetsuya Segawa był głównym aktorem teatru Tenkei Gekijo i współtwórcą jego sukcesów. Występował w większości przedstawień przygotowywanych przez Shogo Ohta. Grał również w filmach i wielkich produkcjach telewizyjnych.

OHTA SHOGO THEATRE - Shogo Ohta, its director and a playwright is one of the leading figures in the contemporary Japanese theatre. The theatre will present the play „Sarachi” written and directed by Shogo Ohta. Among the performers there are two outstanding Japanese actors Kyoko Kishida and Tetsuya Segawa. Between 1968 and 1988 Shogo Ohta was the manager of the Tenkei Gekijo, the famous theatrical group from Tokyo. Kyoko Kishida is a prominent theatre and film actress. She became world famous after her performance in „The Woman From the Dunes” directed by Hiroshi Teshigahara. Tetsuya Segawa, her partner was the leading actor of the Tenkei Gekijo Theatre and significantly contributed to its success.

TEATR CINEMA

„Bilard”/„The Pool”

Aktorzy/Actors: Halina Chmielarz, Jan Kochanowski, Katarzyna Rotkiewicz, Tadeusz Rybicki, Beata Skibińska, Dariusz Skibiński, Włodzimierz Dyla, Małgorzata Walas-Antoniello, Izabela Terek. Scenografia, scenariusz i reżyseria/Stage Setting, Written and Directed by: Zbigniew Szumski.

POLAND

ul. Kolonijna 8
58-572 Michałowice
tel. (+48 75) 512 08
fax (+48 75) 510 60

Teatr Cinema powstał w 1992 roku w Michałowicach pod Jelenią Górą z inicjatywy Katarzyny Rotkiewicz-Szumskiej i Zbigniewa Szumskiego oraz malarzy i scenografów, absolwentów gdańskiej PWST, a także czterech aktorów, którzy opuścili Teatr im. Norwida w Jeleniej Górze. Od początku teatr tworzy spektakle autorskie, które w zamierzeniu jego twórców są odpowiedzią na wytwory kultury masowej, przede wszystkim na telewizję i komercyjne kino.

„Bilard» jest udaną próbą wykreowania na scenie surrealistycznego świata absurdu, w którym zakład pogrzebowy nakłada się na izbę porodową, nieśmiały podrywacz szykuje się do randki jak do występu sportowego w zapasach, przy-

chodzące na świat dziecko ma pleć... kompozytora, świat od posuchy gnije itd. Przedstawienie jest wyrafinowane i szokująco dowcipne. Czy michałowski teatr pokazuje światu język? Nie, on się po prostu ściga z nim w dziedzinie absurdu” (Tadeusz Burzyński „Gazeta Robotnicza”). „W zmechanizowanym, zhierarchizowanym świecie - w przestrzeni klatki dla zwierząt poruszali się ludzie-manekiny. Niczym bilardowe kule popychane przez niewidzialnych graczy. Wyjałowieni z uczuć. Wewnętrznie poukładani, uważni, przewidujący, prawie martwi. Bezduszni rutyniarze. Zanurzeni w absurdalną, matematycznie wykalkulowaną, powtarzającą się sytuację” (Aleksandra Rembowska „Teatr”).

TEATR CINEMA - founded in 1992 by Katarzyna Rotkiewicz-Szumaska and Zbigniew Szumski, painters and scenographers, the graduates of the State College of Theatrical Arts (PWST) in Gdansk, and by four actors who left Norwid Theatre in Jelenia Góra.

Tadeusz Burzyński commented on „Bilard” (The Pool) in the following terms: „The play undoubtedly succeeded in creating the surrealistic world of absurd (...). It is both sophisticated and strikingly witty. Does the theatre from Michałowice openly sneers at the world? No, it merely competes with the world in absurdity”.

DOUBLE EDGE THEATRE

„Korona”/„Keter”

Członkowie zespołu/Members of the Cast: David Flaxman, Nachum Cohen, Bonnie Cordon, Max Palar, Amelia Cox, Laura Siskind, Felicia Shpall, Fannie Elouz. Współpracownicy (Co-operating Stuff) z Charlestown Working Theater: John Peitso, Jennifer Johnson, Kristin Johnson. Dyrektor artystyczny/Art-Director: Stacy Klein.

W 1994 roku Teatr Double Edge osiadł na 105-akrowej farmie w Ashfield, dwie godziny drogi od Bostonu. Utworzył tam centrum, w którym pokazuje przedstawienia, prowadzi badania teatralne i rozległą współpracę. Dyrektorem artystycznym teatru jest Stacy Klein. Mistrzem treningu jest niedowidzący Nachum Cohen, który naucza, jak własne ograniczenia zamienić w źródło teatralnej siły. W czasie czternastu lat codziennych aktorskich ćwiczeń teatr, poszukując rytmu, gestów i jakości wokalnych właściwych dla żywej kultury, wypracował oryginalną metodę pracy aktorskiej.

Spektakl „Korona” jest zwieńczeniem tryptyku teatralnego „The Song Trilogi”. Dopełnia dwie poprzednie części: „Song of Absence” („Pieśń nieobecności”), która jest teatralną modlitwą za zmarłych, hołdem złożonym dawnej kulturze środkowoeuropejskich Żydów, oraz „Song of songs”, będącej wyrazem ludzkich obaw, nadziei i tęsknot. W zamykającym tryptyk spektaklu „Korona” teatr Double Edge nawiązuje do legendy o bohaterskim królu Arturze oraz do postaci wyalienowanego Hamleta. Autorzy przedstawienia zastanawiają się nad indywidualną odpowiedzialnością w obliczu powtarzającego się chaosu i przemocy. W przedstawieniu ścierają się ze sobą obłęd i wiara. Z ciemności wyłania się pamięć skrytego humanizmu. Spektakl „Keter” powstał w wyniku wspólnej pracy z artystami Charlestown Working Theater z Bostonu i członkami ukraińskiego chóru chłopięcego ze Lwowa. Do spotkania doszło w ramach projektu „Republika snów”, na który złożyły się cztery wyprawy Double Edge do Europy Środkowej.

In 1994, the Double Edge Theatre settled on the 105-acre farm in Ashfield, two hour drive from Boston. It established a centre there where it performs, does theatrical research and carries out a wide co-operation with other theatres. Stacey Klein is the Art Director, and Nachum Cohen is an actors' training master coach.

„Keter” is the final part of the three part drama „The Song Trilogy”. It completes the two previous parts. In „Keter” the Double Edge Theatre refers to the legend of the heroic King Arthur and to the alienated character of Hamlet.

USA

948 Conway Road
Ashfield, MA 01330
tel. (+1 413) 628 0277
fax (+1 413) 628 0026

TANTO THEATR

„Prezydent i ja”/„The President and I”

według Sławomira Mrożka

Aktorzy/Actors: Jan Tabaka, Susanna Tabaka Pillhofer. Pomysł i reżyseria/Project and Director: Susanna Tabaka-Pillhofer. Prawa autorskie/Copyright by: Rechte Diogenes Verlag AG, Zürich.

Teatr Tanto założyli w 1989 roku Susanna Tabaka-Pillhofer i Jan Tabaka. Jest to teatr muzyki i ruchu, który swoimi korzeniami sięga metody gry charakterystycznej dla polskiego teatru eksperymentalnego. Teatr Tanto przygotował dotychczas cztery przedstawienia: „Pasa el Aqua - ze świata Don Kichota” według Cervantesa, „Dickicht” („Gęstwina”) według Akutagawa, „Carmen Ost” („Carmen ze Wschodu”) lub „Cygańska Carmen”) według Mérimée oraz - najnowsze - „Prezydent i ja” według opowiadania Sławomira Mrożka.

Śpiew, obok stale powiązanego z rytmem i muzyką języka ciała i ruchu, jest podstawowym środkiem wyrazu teatru. Jego twórcy bardzo oszczędnie wykorzystują też słowo, które oprawione w plastyczno-muzyczny teatr ciała, staje się jednym z elementów przedstawienia. Aktorzy grają na żywo na instrumentach muzycznych.

Praca teatru bazuje na konfrontacji z możliwościami i ograniczeniami oraz poszukiwaniu ukrytych bogactw, pozwalających odnaleźć indywidualność aktora.

O przedstawieniu „Prezydent i ja” twórcy Teatru Tanto piszą: „...absurdalny duet na dwa głosy, ciało i pieśń, którego zawartość wizualna, komiczna i muzyczna będzie słyszalna i namacalna. Surowa konstrukcja i budowa tekstu wymaga w swoim przełożeniu równie surowej kompozycji teatralnej. Stare angielskie madrygały i kanony funkcjonują tutaj nie tylko jako elementy niosące, towarzyszące i kontrastujące, lecz także wywołujące napięcie. Sposób, w jaki Mrozek ukazuje bezsilność i obłęd totalnie zarządzanego świata, krytykuje ustrój społeczny, dają grunt do teatralnej dysputy. Dla widza: - rozkosz nieograniczona, - śmiech nie jest zabroniony”.

TANTO THEATR - founded in 1989 by Susanna Tabaka-Pillhofer and Jan Tabaka. It is a music and movement theatre which is rooted in the performance method characteristic of the Polish experimental theatre. So far Teatr Tanto has prepared four shows. The latest one „Der Präsident und Ich” (The President and I) is based on Sławomir Mrożek's story enriched by old English madrigals and canons. „The way in which Mrozek shows the helplessness and madness of the totally managed world, and criticises the social system form the ground for theatrical dispute. For the audience it is an unlimited delight; the laughter is not forbidden” wrote the Theatre founders.

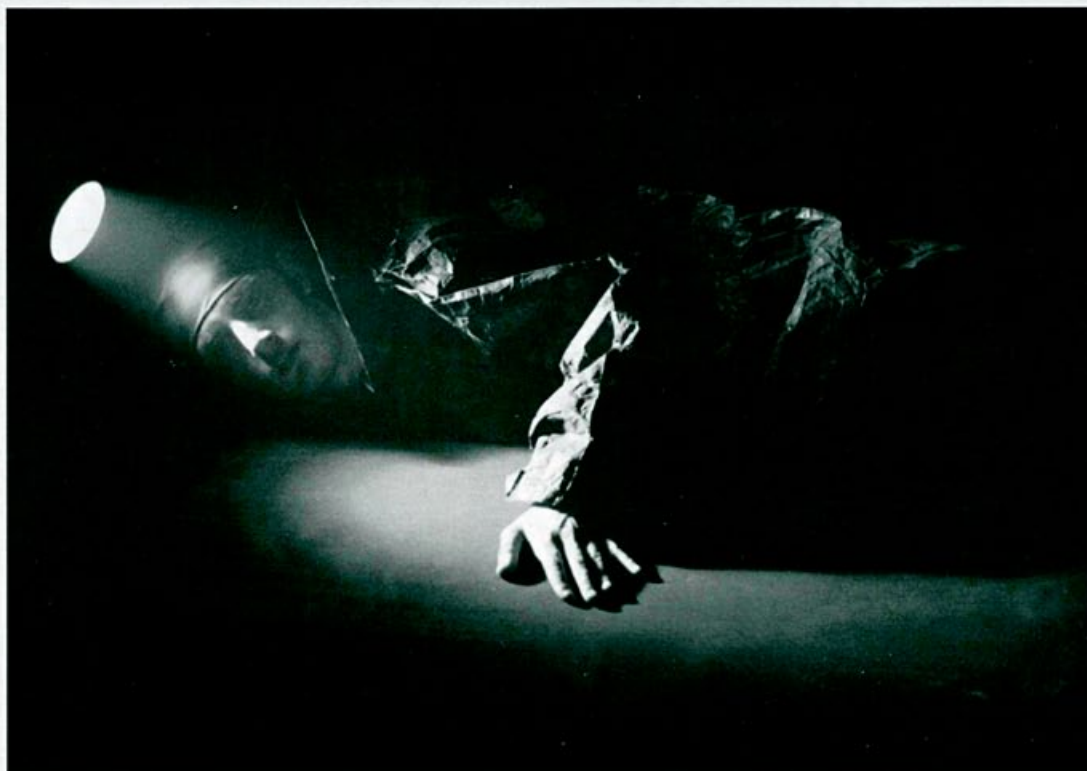
AUSTRIA

Stutteheimstr. 4/27
1150 Wien
tel. (+43) 19835291
(+43) 38523390

SCENA PLASTYCZNA KUL

„Kir”/„The Pall”

Autor przedstawienia/Author of Performance: Leszek Mądzik. Muzyka/Music: Jan A. P. Kaczmarek. Ak-
torzy/Actors: Katarzyna Babiarz, Jarosław Figura, Przemysław Gawda, Łukasz Jankowski, Tomasz
Kaldus, Anna Nowak, Rafał Rogala, Rafał Socha, Katarzyna Szatkowska, Marek Woś, Agata Zacha-
rzewska. Impresario/Agent: Piotr Zieliński.

POLAND

Al. Raclawickie 14
20-950 Lublin
tel. (+48 81) 533 03 92
fax (+48 81) 533 04 33

Teatr Scena Plastyczna KUL założył Leszek Mądzik w 1969 roku przy Teatrze Akademickim Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Rok później teatr zaprezentował pierwsze przedstawienie - „Ecce Homo”. Od trzeciego - „Wieczera”, z przedstawień Leszka Mądzika znika słowo: „Dojrzałem do milczenia, tak jak inni dochodzą do pełnej elokwencji”. „Kir” jest piętnastym spektaklem teatru.

„Nie wystarczy zatem powiedzieć, że zwróciłem się ku milczeniu, gdyż przytłoczył mnie ponury i nieprawdziwy patos w czasach mego dzieciństwa oraz przeraził bełkot i równa tamtej nieprawdziwość w czasach dalszych, choć niewątpliwie jest częścią tego, co mnie determinuje. Myślę jednak, że najważniejszym motywem moich kolejnych »redukcji« (słowo, aktor, konkret)

w spektaklach, jest silne przekonanie, że istnieją dziedziny rzeczywistości ludzkiej, które się kaleczy mówiąc o nich. Co więcej: utrzymuję, że istnieją odnośnie do tych sfer właściwe środki wyrazu odkrywające ich prawdę. Jedną z teorii sztuki mówi, że bohaterowie opery chcą oddawać adekwatnie treści, które uosabiają, nie mogą wypowiadać słów, lecz muszą śpiewać. Podobnie rzeczywistość, której dotyczą przedstawienia Sceny Plastycznej, ujawnia się w swoistej dla siebie przestrzeni, budowanej ze światła, rytmu i nastroju. Jest to rzeczywistość najgłębiej ludzka. Na jej zawartość składają się pewne ostateczne namiętności i stany egzystencjalne, których człowiek nie jest zawsze świadom i z którymi rozum nie zawsze daje sobie radę” (Leszek Mądzik).

The Scena Plastyczna KUL Theatre was founded in 1969 by Leszek Mądzik. Since their third performance „Wieczera” (The Supper), words disappeared from the stage. „Kir” The Pall is the 15th project in the theatre’s history.

„It is not enough then to say that I turned into silence since I was overwhelmed by the gloomy and false pathos of the times of my childhood, and I was terrified by the gibber and equal falsehood of the later years, although it is a part of the thing that determines me. I think, however, that the most important motive of my successive reductions (word, actor, concrete) in the shows is a deep believe that speaking about some elements of the human reality, one does harm to them” (Leszek Mądzik).

BEIT LESSIN THEATRE

„Kidush”

Shmuel Has'fari

Aktorzy/Actors: Miriam Zohar, Ilan Dar, Edan Alterman. Scenariusz i reżyseria/Written and Directed by: Shmuel Has'fari.

Usytuowany w centrum Tel-Awivu teatr Beit Lessin od 1980 należy do najważniejszych teatrów repertuarowych Izraela. Tylko w 1996 roku zdobył 10 nagród Izraelskiej Akademii Teatralnej, w tym nagrodę za najlepszą produkcję teatralną roku. W ostatnich czterech latach pod kierownictwem artystycznym Zippi Pines teatr wystawia przede wszystkim oryginalne sztuki dotyczące problemów izraelskiej teraźniejszości, a także najlepsze współczesne dramaty europejskie i amerykańskie.

Sztukę „Kidush” specjalnie dla teatru Beit Lessin napisał i reżyserował Shmuel Has'fari. „Dzisiaj, po kilku latach, można powiedzieć, że jest to jedna z najważniejszych, albo przynajmniej najbardziej zjadliwych, sztuk kiedykolwiek tutaj napisanych. Jej wartość tkwi w tym, że poza rodzinnym dramatem dwójga ludzi, którzy przeżyli Holocaust, oraz ich syna, urodzonego już w Izraelu, dramat narodu widzimy jak przez wypolerowany pryzmat. Jest to sztuka warta uwagi dzięki znakomitej - wnikliwej i drobiazgowej - reżyserii Has'fariego. (...) Mocna i miejscami przejmująca dreszczem sztuka. Wspaniali aktorzy przenoszą nas w świat okrutnej rzeczywistości i stylizowanej groteski. Sztuka dotyka bolesnych miejsc, które posiada każdy z nas”. (Elyakim Yaron „Ma'ariv”)

„Dramat rodzinny z politycznymi implikacjami, który przez obraz hipokryzji i dezintegracji przeciętnej izraelskiej rodziny z klasy średniej burzy - a przynajmniej kwestionuje - wyobrażenie o Izraelu jako monolitycznym państwie, jako społeczeństwie o spójnym poglądzie na życie. Załamanie harmonii rodzinnej, a także pustka, fasadowość obrzędów religijnych symbolizuje prawdziwe napięcie obecne w życiu wielu współczesnych Izraelczyków”. (Michael Billington „The Guardian”)

ISRAEL

34 Weizman St.
Tel-Aviv 62091
tel. (+972) 36941 222
fax (+972) 36919 349

BEIT LESSIN THEATRE - since 1980 it has been one of the most prominent repertoire theatres in Israel. Only in 1996 it was awarded 10 prizes of the Israeli Theatre Academy, including the one for the best theatrical production of the year. The theatre mostly presents contemporary drama.

„Kidush” was written and directed for Beit Lessin by Shmuel Has'fari. It is a family drama with political implications which gives a picture of the disintegrated and hypocritical average Israeli Middle Class family that destroys - if not questions the image of Israel as the monolithic state, and the society having a coherent outlook upon life.

TEATR OGNIĄ I PAPIERU

„Odłot II”/„Flying Away II”

Przedstawienie przygotowali/Performance prepared by: Ewa Kwiecińska, Marta Siemińska, Arkadiusz Florczak (współpraca reżyserska/Co-operating Director), Bogdan Szczepański (muzyka/Music) i Grzegorz Kwieciński.

Łódzki Teatr Ognia i Papieru powstał w Lublinie. Założył go w 1978 roku Grzegorz Kwieciński, wówczas student wychowania plastycznego UMCS, dzisiaj grafik, scenograf, plakacista i reżyser. Grzegorz Kwieciński jest absolwentem UMCS i Wydziału Reżyserii Teatru Lalek warszawskiej PWST. Był dyrektorem Teatru Lalki i Aktora w Opolu i łódzkiego Teatru Lalek Pinokio. Dotychczas Teatr Ognia i Papieru pokazał przedstawienia „Cyrk”, „Ręce”, „Ptak”, „Papier”, „Faust I”, „Faust II”, „Faust III”, „Odłot I” i „Odłot II”. Teatr prezentuje zarówno kameralne „stolikowe” przedstawienia, jak i ogromne akcje plenerowe, happeningi i warsztaty.

„Spektakle Teatru Ognia i Papieru wprowadzają w krąg doświadczeń plastycznych i egzystencjalnych zarazem. Są metaforą losu, któremu próżno stawiać opór. Miejscem zmagania autora-kreatora z figurami świata przedstawionego, do których rości sobie prawo Ogień. (...) Grzegorz Kwieciński dobrze się czuje na pograniczu sztuk - plastyka, teatr, muzyka - rozwijanych w lokalnych kontekstach” (Sławomir Saładaj). „Wędrując po świecie, Teatr Ognia i Papieru odkrywa swą własną oryginalność: nie ma teatrów, które posługiwałyby się żywym ogniem jako jedynym środkiem wyrazu. Częściej zdarzają się sztuczne ognie, fajerwerki. U Kwiecińskiego gra tylko ogień w postaci naturalnej” (Beata Ostojka „Dziennik Łódzki”).

THE FIRE AND PAPER THEATRE from Łódź with Lublin roots, was established in 1978 by Grzegorz Kwieciński. It presents both small audience performances and huge outdoor happenings and theatre workshops.

Here is what Sławomir Saładaj said about the theatre: „All Teatr Ognia i Papieru performances introduce you into the circle of artistic and existential experience. They are the metaphor of fate which cannot be resisted. This is where author and creator comes to confront his own characters endangered by the fire”.

POLAND

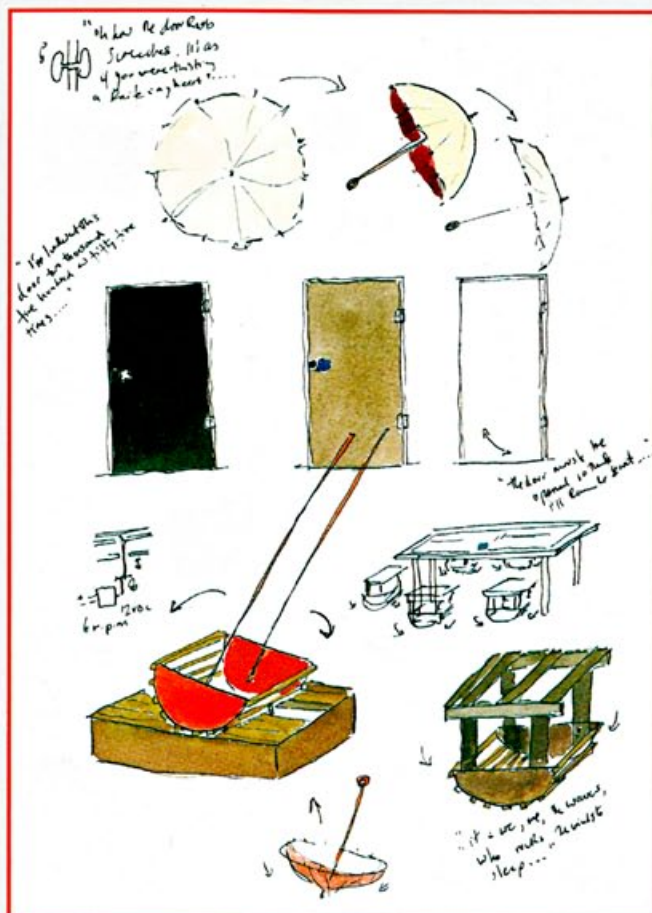
ul. Liściasta 12/15
91-357 Łódź
tel. (+48 42) 58 51 09

KADMUS THEATRE STUDIO

„Senna gra”/„Dreaming Play”

według Augusta Strindberga

Aktorzy/Actors: Mike Carlip, Pablo DeOcampo, Ian Greenfield, Allison Mitchell, Abigail Pierce, Amy Winnick Stock. Scenografia/Stage Setting: Sue Rees. Kostiumy/Costume: Daniel Michaelson. Scenariusz i reżyseria/Written and Directed by: Bill Reichblum.

USA

Bennington College
Bennington, VT
05201
tel./fax (+1 802) 447-1960

Teatr Studio Kadmus założył w 1991 roku w Los Angeles Bill Reichblum. Po trzech latach poszukiwań i treningu teatr Kadmus pokazał swój pierwszy spektakl „Popioły Teb” na podstawie „Siedmiu przeciw Tebom” Ajschylosa. Odbił z nim tournée po Danii (łącznie ze spektaklami w teatrze Odin), Szwecji, Ukrainie i festiwalach w Stanach Zjednoczonych, wliczając w to Los Angeles Festival „Common Ground” i Telluride Theatre Festival w Kolorado. W 1995 roku teatr został zaproszony na stałe do Bennington College, jednej z najbardziej postępowych, liberalnych szkół artystycznych w Stanach Zjednoczonych, na której dzisiaj opiera się działalność teatru. Bill Reichblum dołączył do wydziału w 1997 roku. Został nazwany „Dean of the College”. Kadmus współpracował ze szkołą w prezentacji teatru Jerzego Grotowskiego i bułgarskiej grupy teatralnej New Forms Theatre Shtrih. Na wiosnę 1998 roku teatr Kadmus razem z Bennington College planuje powołać w Paryżu Academie Experimentale des Theatres dla intensywnych badań i teatralizacji prac Jeana Geneta.

Spektakl „Senna gra” prezentuje początkową fazę pracy nad „Grą snów” Augusta Strindberga. Twórcy teatru Kadmus uważają, że istotną częścią procesu zawładnięcia żywą obecnością wyobraźni Strindberga jest odsłanianie efektów pracy nad przedstawieniem przed publicznością, aby powiadać ją o kontynuowaniu procesu powstawania przedstawienia.

KADMUS THEATRE STUDIO - founded in 1991 in Los Angeles by Bill Reichblum. In 1995, the theatre was invited to establish its quarters at Bennington College. Bill Reichblum who joined the Faculty in 1997 was dubbed „Dean of the College”.

„Dreaming Play” presents the initial stage of August Strindberg's work on his work of the same title. Artists from the Kadmus Theatre Studio think that the essential part of the process of feeling Strindberg's living imagination is revealing his work to the audience.

TEATR TRAGON

„Pieśń Kozła”/„The Goat's Song”

Występuje zespół/The Cast: Przemysław Błaszczyk, Catherine Corrigan, Jarosław Fret, Gabriel Gawin, Agnieszka Jackowiak, Kamila Klamut, Witold Jane Kązłowski, Anna Krotoska, Maike Lynden, Terence Mann, Dominika Sośnicka, Małgorzata Szczebrowska, Anna Zubrzycka, Dawid Zysnarski. Reżyseria/Director: Grzegorz Bral.

POLAND

ul. Nadrzeczna 57/3
20-437 Lublin
tel. (+48 81) 744 52 35

Projekt „Pieśń Kozła” jest pokazem „work in progress”. Jego podstawową tkanką jest muzyka - innymi słowy „Pieśń Kozła” to koncert. Oznacza to, że grupa aktorów posługuje się w taki sposób śpiewem, w jaki inni aktorzy posługują się tekstem i gestem. Muzyka nie oznacza tu wyłącznie pieśni, ale wszelką warstwę dźwiękową oraz ruch, który przeniknięty jest muzyką.

Grupa prowadzona jest przez Annę Zubrzycką i Grzegorza Brała, byłych współpracowników i współtwórców Teatru Gardzienice.

Do pokazu zostało zaproszonych 15 aktorów z Polski, Anglii, Holandii i Hiszpanii. Grupa nie stanowi stałego zespołu, spotkała się wyłącznie

do realizacji tego projektu. Pracę nad nim rozpoczęto na początku 1996 roku. Aktorzy zostali wyłonieni w szeregu warsztatów prowadzonych przez Annę i Grzegorza w Wielkiej Brytanii i w Polsce. Po pokazach w Lublinie grupa planuje powołać przy Wrocławskim Stowarzyszeniu Teatralnym samodzielny teatr. Nazwa „Tragon” jest wymyślona na użytek obecnego projektu i nie będzie nazwą stałą zespołu.

Literacką inspirację pokazu stanowią „Bachantki” Eurypidesa oraz opisy średniowiecznych polowań na czarownice i procesów o czary.

Pokaz dedykowany jest Włodzimierzowi Staniowskiemu.

The group is managed by Anna Zubrzycka and Grzegorz Bral former co-workers and co-founders of Teatr Gardzienice. It is not a permanent team, but the actors met last year for the sole purpose of staging the project „Pieśń Kozła” (The Goat's Song). The actors were selected in a series of workshops held in Great Britain and in Poland. After the Lublin Festival, the group plans to establish an independent theatre at the Wrocławskie Stowarzyszenie Teatralne (The Wrocław Theatrical Association).

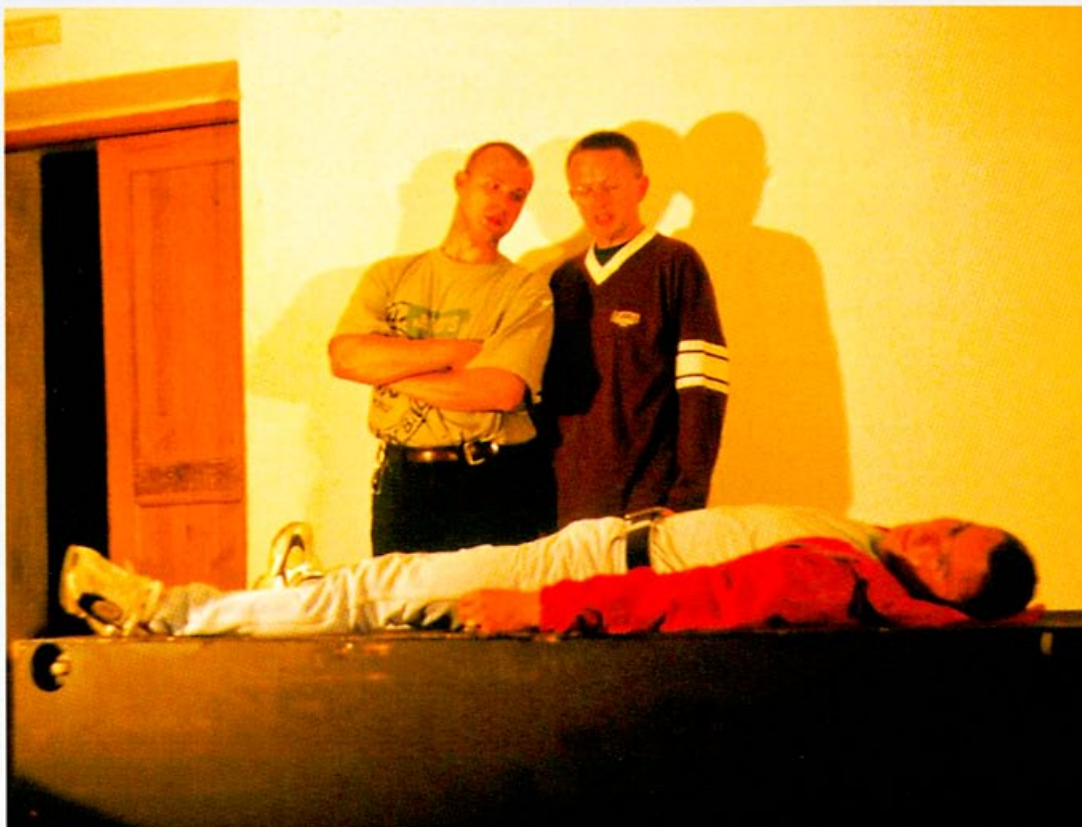
„Pieśń Kozła” is a show based mainly on music. The literary inspiration is provided by Euripides' „The Bacchantes” and descriptions of the Medieval witch hunting and witch trials.

TEATR Z LUBLINA

„Trzeci Policjant”/„The Third Policeman”

według powieści Flanna O'Briena

Aktorzy/Actors: Sławomir Skop (gościnnie), Elżbieta Bojanowska, Sławomir Plecha, Robert Maj, Krzysztof Głębocki, Rafał Rostół, Jarosław Gawlik. Adaptacja tekstu (Adaptation) powieści Flanna O'Briena według przekładu Andrzeja Grabowskiego: Witold Giermakowski. Muzyka/Music: Krzysztof Głębocki. Światła/Lights: Tomasz Tosiek. Kostiumy/Costume: Jolanta Reputakowska. Reżyseria/Directed: Elżbieta Bojanowska i Witold Giermakowski.

POLAND

Centrum Kultury
ul. Peowiaków 12
20-007 Lublin
tel. (+48 81) 532 75 83
fax (+48 81) 532 87 00

Jest teatrem autora, aktora i performera, kierowanym przez Elżbietę Bojanowską. Pracuje od dziesięciu lat. Najciekawsze przedstawienia: „List Tomasza Morusa do córki Małgorzaty” (1992), „O strzępywaniu popiołu” (1992), „Teat pyramid” zrealizowane w londyńskiej dzielnicy White City, cykl performances „Punkty mówienia” zrealizowanych z Tomaszem Kitlińskim (1994-1997), „dom nad Morzem” - wspólnie z Krzysztofem Borowcem i „Grupą Chwilową” (1995). Zdaniem Elżbiety Bojanowskiej najlepiej komentuje ideę najnowszego przedstawienia Teatru z Lublina „Trzeci policjant” anegdota opowiedziana przez Josepha Goldsteina („Doświadcze-

nie wglądu”): „W Azji używają pomysłowej pułapki na małpy. Bierze się pustą łupinę orzecha kokosowego i przymocowuje do drzewa lub słupka białego w ziemię. U dołu robi się niewielki otwór, a wewnątrz umieszcza smaczne jedzenie. Otwór jest takiej wielkości, że przechodzi przez niego otwarta dłoń małpy, ale nie mieści się pięść. Małpa wyczuwa przysmaki, sięga do wnętrza kokosa i chwytając je, po czym nie jest w stanie wyjąć ręki. Zaciśnięta pięść nie przechodzi przez otwór. Kiedy nadchodzą myśliwi, małpa szaleje, ale nie może się uwolnić. Nic nie trzyma jej w niewoli - oprócz siły przywiązania. Wystarczyłoby otworzyć dłoń...”

TEATR Z LUBLINA - it's a theatre of an author, actor and performer - directed by Elżbieta Bojanowska. It was founded ten years ago. Its most interesting performances are: „List Tomasza Morusa do córki Małgorzaty” A Letter from Thomas More to His Daughter Margaret (1992), „O strzępywaniu popiołu” Shaking Off the Ash (1992), „Teat pyramid” staged in the London White City, the cycle of performances „Punkty mówienia” The Speech Points prepared with Tomasz Kitliński (1994-1997), „Dom nad morzem” The House by the Sea in co-operation with Krzysztof Borowiec and Grupa Chwilowa (1995). At present the group works on the performance „Trzeci policjant” The Third Policeman based on Flann O'Brien's novel.

TEATR STUDIO CZYCZKOWY „Skrzypce Rotszylda”/„Rotshild's Violin” według Antoniego Czechowa

Przedstawienie przygotowali/Performance Prepared by: Sławomir Gostański, Grzegorz Kaliński, Przemysław Ogonowski, Agnieszka Podczarska, Katarzyna Radajewicz, Anna Welter, Jerzy Welter. Opracowanie muzyczne/Music: Sławomir Gostański. Reżyseria/Director: Jerzy Welter.

Premiera pierwszego przedstawienia teatru - „Oto jestem”, odbyła się 4 grudnia 1990 roku w Bydgoszczy. Drugie swoje przedstawienie - „Historia wody”, teatr zaprezentował w 1994 roku. Przy teatrze działa kapela czerpiąca z tradycji muzyki polskiej, ukraińskiej, cygańskiej i żydowskiej. „Skrzypce Rotszylda” to ostatnie przedstawienie młodego teatru z Bydgoszczy.

„Naturalność, świeżość i szczerłość wykonania, szczególny nastrój intymności, potęgowanej zamysłem grania pośród widzów, którym patrzy się w oczy, decydują o uroku i sile przedstawienia. Jest to jeden z tych spektakli, które pozwalają wierzyć w teatr jako swoistą wspólnotę, a także w sens teatralnych poszukiwań” (Anna Jęsiak „Dziennik Bałtycki”).

„Skrzypce Rotszylda” (*The Rotschild's Violin*) is the latest project of the Theatre which was founded in 1990. „Neutrality, freshness and frankness of the performance, the special intimate mood empowered with the decision to perform among the audience when you can look people in the eye decide about the charm and the strength of the play” (Anna Jęsiak „Dziennik Bałtycki”).

TEATR LALKI I AKTORA IM. H. CH. ANDERSENA „Rycerz Niezlomny”/„The Steadfast Knight” Maciej Wojtyczko

Aktorzy/Actors: Zbigniew Litwińczuk, Seweryn Mastyna, Ilona Zgiet, Jacek Dragun, Danuta Rej. Scenografia/Stage Setting: Dariusz Panas. Choreografia/Choreography: Władysław Janicki. Reżyseria/Director: Lech Chojnacki.

Teatr Lalki i Aktora jest teatrem repertuarowym, kierowanym przez Zdzisława Reja. W tym roku teatr po raz drugi zorganizował odbywający się co dwa lata festiwal „Lalki w Lublinie”. Prezentowane są nim najlepsze przedstawienia,

które powstały w polskich teatrach lalkowych. Za role w „Rycerzu Niezlomnym” aktorzy teatru Zbigniew Litwińczuk i Ilona Zgiet zdobyli na festiwalu „Lalki w Lublinie” nagrody aktorskie.

It is the repertoire theatre directed by Zdzisław Rej. At the All-Poland Festival „The Puppets in Lublin” Zbigniew Litwińczuk and Ilona Zgiet were awarded prizes for acting for their roles in „Rycerz Niezlomny” (The Steadfast Knight).

BIURO POSZUKIWAŃ TEATRALNYCH „Monolog o martwej mniszce”/„The Monologue Of A Dead Nun” na podstawie opowiadania Gustawa Herlinga-Grudzińskiego

Skład zespołu/The Cast: Joanna Potaman-Gontarz, Iwona Gutowska, Agnieszka Kaczmarek i Grzegorz Ziółkowski.

Biuro Poszukiwań Teatralnych, którym kieruje Grzegorz Ziółkowski, powstało w 1991 roku jako laboratorium teatralne. Praca warsztatowa zaowocowała w 1992 roku spektaklem na podstawie pierwszej części dramatu Strindberga „Do Damaszku”. Przedstawienie „Monolog o martwej mniszce” powstało w 1995 roku jako wynik warsztatów teatralnych prowadzonych dla studentów poznańskich uczelni. Teatr pracuje nad nowym przedstawieniem - „Tańczą same - kompozycja chaotyczna”.

„Najciekawsze przedstawienie przywiózł do Łodzi poznański teatr Biuro Poszukiwań Teatralnych. Była to rozpisana na dwie aktorki sceniczna adaptacja opowiadania „Monolog o martwej mniszce” Gustawa Herlinga-Grudzińskiego. Niezwykle bogate, a jednocześnie skupione widowisko było przede wszystkim popisem aktorskich możliwości Joanny Potaman-Gontarz, która zdobyła nagrodę aktorską „Spotkań” (Joanna Habiera „Sztandar Młodych”).

The theatre directed by Grzegorz Ziółkowski was founded in 1991 as a theatre laboratory. The play „Monolog o martwej mniszce” (The Monologue Of A Dead Nun) is a result of the workshops. „Extremely rich and at the same time, concentrated show was, first of all, the display of acting abilities of Joanna Potaman-Gontarz. (Joanna Habiera „Sztandar Młodych”).

ul. Toruńska 30
85-023 Bydgoszcz
tel. (+48 52) 71 91 56
fax (+48 52) 71 91 58

ul. Dominikańska 1
20-111 Lublin
tel. (+48 81) 532 16 28
(+48 81) 532 32 25

Al. Niepodległości 26
61-714 Poznań
tel. (+48 61) 852 90 83
ext. 18
fax (+48 61) 852 27 20

Spotkanie z (meeting with) Andrzejem SEWERYNEM

Aktor zagra fragmenty powieści „Metamorfozy albo Złoty Osioł” Apulejusza i „Dzienników” Witolda Gombrowicza

Andrzej Seweryn - aktor Komedii Francuskiej w Paryżu (drugi cudzoziemiec w historii zespołu). Przed wyjazdem do Francji w 1980 roku związany był z warszawskim teatrem Ateneum. Grał w filmach Andrzeja Wajdy, m.in. w „Ziemii obiecanej” i „Dantonie”. Wystąpił w „Mahabharacie” Petera Brooka. Francuscy krytycy uznali Andrzeja Seweryna za najlepszego aktora sezonu 1995/1996. Po raz pierwszy tym tytułem uhonorowano cudzoziemca.

The actor will perform fragments of Apuleius' novel „The Metamorphosis or the Golden Donkey” and „Dzienniki” (The Diaries) of Witold Gombrowicz.

Seweryn is an actor of Comedie Francaise, the second foreigner in its history. He performed in Andrzej Wajda's films „Ziemia obiecana” (The Promised Land) and „Danton”. He also appeared in „Mahabharata” by Peter Brook. He is the first foreigner acclaimed by the critics the best actor of the season.

Spotkanie z (meeting with) Shogo OHTA, Kyoko KISHIDA, Tetsuya SEGAWA oraz Akihiko SENDA, Masaru MIYAUCHI

Shogo Ohta - reżyser i dramaturg, twórca teatru Tenkei Gekijo.

Kyoko Kishida - aktorka teatralna i filmowa, znana w Polsce z filmu „Kobieta z wydm” w reżyserii Hiroshi Teshigahara.

Tetsuya Segawa - aktor teatralny i filmowy, współtwórca sukcesów teatru Tenkei Gekijo.

Shogo Ohta - a director and a playwright, the founder of Tenkei Gekijo Theatre; Kyoko Kishida - theatre and film actress; Tetsuya Segawa - a Tenkei Gekijo actor.

Spotkanie z (meeting with) Roberto BACCI

- reżyserem, twórcą Centrum Badań i Eksperymentalnego Teatru w Pontederze, jednego z najważniejszych dla najnowszej historii teatru miejsc w Europie.

- a director, and the founder of the Centre for Research and Experimental Theatre in Pontedera.

Spotkanie z (meeting with) Ewą BENESZ, Małgorzatą DZIEWULSKĄ, Piotrem CIEŚLAKIEM, Ryszardem PERYTEM i Tomaszem ŁUBIEŃSKIM

Są oni twórcami Puławskiego Studia Teatralnego jednego z najciekawszych, niesłusznie zapomnianych eksperymentów teatralnych w powojennej Polsce. PST powstało w 1970 roku przy Zakładach Azotowych w Puławach z inicjatywy absolwentki filozofii Uniwersytetu Warszawskiego i Wydziału Reżyserii warszawskiej PWST Małgorzaty Dziewulskiej, absolwentów Wydziału Aktorskiego PWST - Piotra Cieślaka i Ryszarda Peryta, oraz Ewy Benesz, absolwentki filologii polskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Powołali oni teatr o charakterze studyjnym. Chcieli przywrócić właściwy sens pracy aktora. W ciągu wielu lat rygorystycznych ćwiczeń zamierzali wypracować własny styl i własną metodę aktorską. Ryszard Cieślak i Ryszard Peryt mieli za sobą roczny, a Ewa Benesz dwuletni staż aktorski w zespole Grotowskiego. Nawiązywali również do tradycji „Reduty” Juliusza Osterwy oraz komedii dell'arte. Kult pracy aktorskiej wiązali ściśle z ideałami etycznymi i - w przeciwieństwie do Grotowskiego - zaangażowaniem społecznym. Dla twórców Puławskiego Studia Teatralnego ważne również były inspiracje wywodzące się z chrześcijańskiego egzystencjalizmu i fascynacje romantyzmem. Wkrótce zarzucono twórcom Puławskiego Studia „nierealizowanie linii partii, kontakt z klerem i szkodliwość społeczną”.

Ewa Benesz jest aktorką, Małgorzata Dziewulska - pisarzem teatralnym i reżyserem (dramaturgiem w Teatrze Narodowym w Warszawie), Piotr Cieślak - reżyserem, dyrektorem Teatru Dramatycznego w Warszawie, Ryszard Peryt - reżyserem (reżyserował m.in. wszystkie opery Mozarta). W spotkaniu uczestniczyć będzie również współpracujący z PST pisarz Tomasz Łubieński.

The Puławy Theatrical Studio was one of the most interesting, unjustly forgotten experiments in the post-war Poland. Its founders strictly combined the cult of the actor's work referring to the traditions of Juliusz Osterwa's and Jerzy Grotowski's Theatre with ideals of ethics and social activity.

Promocja książki Zbigniewa TARANIENKI

**„Gardzienice. Praktyki teatralne Włodzimierza Staniewskiego”
- Wydawnictwo Test**

Promotion of Zbigniew TARANIENKO'S book

**„Gardzienice. Praktyki teatralne Włodzimierza Staniewskiego”
(Gardzienice. The Theatrical Exercises of Włodzimierz Staniewski)
published by Wydawnictwo Test.**

Ann-Karin Myklebostad (Norway) - Zmysły. Impresja na temat „Gardzienic” (Senses. The Impressions of Gardzienice). Galeria Grodzka BWA

Artystka jest scenografem, dekoratorem wnętrz i malarzem. W 1977 roku ukończyła Aesthetic College. Studiowała w duńskiej Akademii Sztuki, później wiedzę teatralną na Uniwersytecie w Oslo, a w latach 1980-1981 scenografię w Akademii Sztuk Pięknych u prof. Józefa Szajny. W latach 1984-1989 w Academy of Antrophosical Knowledge Pedagogy of Art, a od 1992 do 1994 w The Scandinavian Scool for Stage Desingers w Szwecji.

Prace scenograficzne: w Riksteatret w Norwegii, w Slava Teatret, Vasterbottensteatern, Byteatern w Szwecji, w Hotel Pro Forma Teater w Danii i One Man Theatre w Finlandii.

Uczestniczyła w projekcie współpracy między Royal Shakspeare Company i Ośrodkiem Praktyk Teatralnych Gardzienice.

Wystawy i projekty artystyczne: Selje Art Gallery, Nabben Art Gallery, Andalsnes Public House (Norwegia), Holbak Art Castle (Dania), Swedish Environmental Protection Agency, Kalmar Municipality, Riksstallnigar, Academy of Model (Szwecja).

The artist is a scenographer, interior designer and a painter. Her works were exhibited in Denmark, Finland, Sweden and Norway. She participated in a co-operation project of Royal Shakespeare Company and Ośrodek Praktyk Teatralnych Gardzienice.

Barbara Cichocka (Poland) - Ceramika (Ceramics)

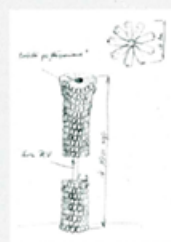
Artystka uprawia malarstwo i rzeźbę w ceramice. Dyplom w PWSSP we Wrocławiu w 1980 roku.

Udział w Biennale Ceramiki i Szkła Użytkowego w Walencji, w Triennale Małych Form Ceramicznych w Zagrzebiu, Biennale Ceramiki Artystycznej w Fenza, w poznańskich Targach Sztuki Współczesnej, w Biennale Ceramiki Artystycznej w Japonii. Swoje prace prezentowała na wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce, Niemczech, Anglii, Holandii i Japonii.

W 1990 roku pracowała w pracowni prof. Susan Peterson w Hunter Collage w Nowym Jorku. Jej prace znajdują się w zbiorach prywatnych i muzeach w kraju i za granicą, m.in. w Muzeum Narodowym we Wrocławiu, Nederlands Museum Waalwijk w Holandii, Gifu Pret Museum w Mino - Japonia.

Publikowała w książkach prof. Susan Peterson - „The Crett and Art and Clay” w USA, „The Complete Pottery Course” w Anglii i niemieckim kwartalniku „Neue Keramik”.

The artist cultivates painting and ceramic sculpture. She had exhibitions in Spain, Croatia, Italy, Japan, Germany, England, Holland and USA.

Intermedialne wypadki artystyczne. Sztuka w przestrzeni publicznej (Intermedial artistic happenings. Art in the public space)

W miejską przestrzeń spróbują wpisać swoje prace studenci Instytutu Wychowania Artystycznego UMCS - uczestnicy Młodego Forum Sztuki. Młode Forum Sztuki działa od października 1996 roku z inicjatywy Anny Nawrot i Jana Gryki, kierujących Galerią Białą. Forum wyzwoliło w uczestnikach imponującą kreatywność. Zaprezentowali kilkanaście interesujących wystaw i pokazów. Podczas festiwalu „Konfrontacje Teatralne” staną przed nowymi wyzwaniami. Swoje obiekty zaprezentują w ciągach komunikacyjnych między salami teatralnymi. Spróbują odkryć nowe znaczenia przestrzeni miejskiej i wejść w niejednoznaczną korespondencję z wydarzeniami teatralnymi.

The students of the Institute of Artistic Education of the Lublin University will try to compose their works into the city space. They are the participants of the Young Art Forum. The Young Art Forum has functioned since October 1996 on the inspiration of Anna Nawrot and Jan Gryka, the managers of Galeria Biała (The White Gallery).

CREGGAN MUMMERS

- założone zostało przez członków Comhaltas an Chreagain. Liderem zespołu jest śpiewak tradycyjnej muzyki irlandzkiej Vincent Strunks. Zespół nawiązuje do staroirlandzkich grup wędrownych grajków. Muzycy występują w błażeńskich strojach, grają, śpiewają, rozśmieszają, tańczą i opowiadają prastare celtyckie historie.

The Creggan Mummerys have been formed by members of Comhaltas an Chreagain and they have got together to bring back Irish tradition. The leader of this group is a traditional folk singer Vincent Strunks.

ISBN

83-907341-1-7

projekt
przygotowanie do druku
druk

ideaMEDIA

tel./fax (+48 81) 532 83 86

BIURO ORGANIZACJI FESTIWALU - Centrum Kultury, ul. Peowiaków 12, 20-007 Lublin

tel. (+48 81) 532 75 83, tel./fax (+48 81) 532 87 00

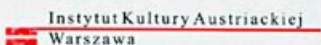
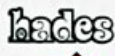
<http://www.dtm.lublin.pl/index/kultura/ck.htm>, e-mail: ck@dtm.lublin.pl

Janusz Opryński - DYREKTOR ORGANIZACYJNY FESTIWALU, Aleksander Szepecht - DYREKTOR CENTRUM KULTURY, Halina Stelmasiak - GŁÓWNA KSIĘGOWA

Biuro: Agnieszka Barańska, Ksenia Duńska, Joanna Malinga, Witold Mazurkiewicz, Beata Irena Michalkiewicz, Karolina Rozwód, Agata Rychcik, Piotr Szamryk, Mirosław Szulewski

II MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL TEATRALNY Konfrontacje Teatralne '97

SPONSORZY/SPONSORS

	Urząd Miejski w Lublinie Ministerstwo Kultury i Sztuki Wydział Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie Ambasada Państwa Izrael Ambasada Stanów Zjednoczonych Ameryki Ambasada Królestwa Danii
	Instytut Kultury Austriackiej. Warszawa
	Biuro Kanclerza. Sekcja Kultury
	Wydział Kultury Miasta Wiednia
	Japan Foundation
	Bank Depozytowo-Kredytowy S.A. Grupa Pekao S.A.
	Telewizja Polska S.A. Program II
	Telewizja Polska S.A. Oddział w Lublinie
	Fundacja im. St. Batorego
	Spółdzielnia Pracy Przemysłu Spożywczego „Solidarność”
	Idea Media. Agencja Wydawniczo-Reklamowa
	„Businessman Magazine”
	„Super Express”
	Poczta Polska - Okręg w Lublinie
	Lubelskie Zakłady Graficzne
	Polskie Linie Lotnicze LOT
	„Gazeta Wyborcza”
	Telekomunikacja Polska S.A. Zakład Telekomunikacji w Lublinie
	Hurtownia Papieru CEZEX
	Hotel „Victoria”
	Funhouse
	„Kotłownia” Club
	Kawiarnia Artystyczna „Hades”
	Akademickie Centrum Kultury „Chatka Żaka”
	Teatr im. H. Ch. Andersena

BANK DEPOZYTOWO-KREDYTOWY S.A.
Grupa PEKAO S.A.

Należymy do największej
i najbezpieczniejszej
grupy bankowej w Polsce
- Grupy Pekao S.A.

Z NAMI
BĘDZIE CIĘ STAĆ NA WIĘCEJ

Centrala Banku: ul. Wieniawska 12, 20-071 Lublin, tel. (081) 532-01-71, fax (081) 741-31-53
Znajdziesz nas również w 160 miejscach w Polsce, a także na Białorusi i Ukrainie